XXXII. ÉVFOLYAM, 36. SZÁM   Ára: 1,80 Ft   1976. SZEPTEMBER 2.

SZEPTEMBER 7-ÉN KEZDŐDIK A TANÍTÁS

— Türelem! Már csak néhány nap!...

KEDVES LUDAS!

HELYJEGY-UGYEK

(Első folytatás: helybiztosítás 16,8 másodperc alatt)

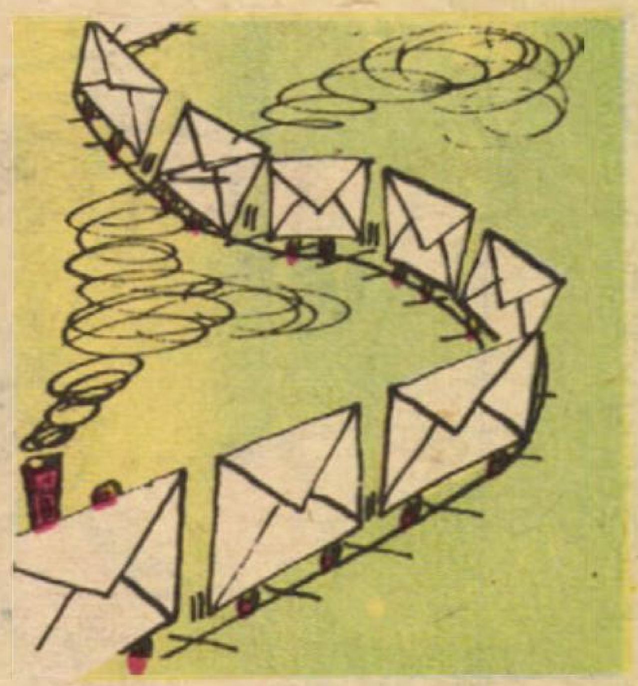
NAGYON SOK panasz érkezik szerkesztőségünkbe a helyjegyek ügyében, egyik-másik levelet időről időre közöltük is. Legutóbb azonban magunk fordultunk levélben a MÁV-hoz. Értesítettük a vasutat, hogy az ilyen vonatkozású levelek megjelentetését egyelőre szüneteltetjük, ha cserébe közölhetjük a MÁV átfogó magyarázatát a kérdés egészéről.

Nem írásban, szóban válaszoltak. *Vaskor István, Matyák Gyula* és *Szabó Béla* adott részletes tájékoztatást, s hogy amiről tőlük hallottam, lássam is, a Keleti pályaudvaron levő, egy kedves-agilis fiatalasszony, *Füzy Lászlóné* vezetése alatt álló Központi Helyelosztó Irodába is elvezettek.

Egyetlen jogos panasz sem bagatellizálható, a MÁV is mindegyiket kivizsgálja („dokument" hiányában azonban nem képes rá, erről majd később). Azt is el kell mondani, hogy *5,5—6 millió* jegyet szolgáltatnak ki évente, s mintegy *250—300 panasz* fut be. Tegyük fel, hogy csak minden századik kárvallott veszi a fáradságot, hogy szóban vagy írásban panaszkodjék, a többi megelégszik kézlegyintéssel és káromkodással (az emberi természet ismeretében, reálisnak látszik ez az arány). Akkor 2500—3000-re tehetjük a tényleges panaszok számát. Az eladott jegyeknek ez mindössze fél ezreléke.

A panaszok általában mire vonatkoznak? Arra, hogy a helyjegy nélküli utas leül egy üres helyre, jön a kalauz és megbírságolja, mondván, hogy az eladott helyjegy. Ha eladott, miért maradt üresen? — méltatlankodik az utas. Vagy: két utas kívánja helyjegyével, jogosan, birtokolni ugyanazt az ülést.

A MÁV KIINDULÓPONTJA: ma még nem tud olyan körülményeket teremteni, hogy minden utas ülőhelyhez jusson a kivált hétvégeken túlzsúfolt vonatokon. Ezért a kulturáltabb utazási lehetőséget elsősorban az igényesebb utasoknak akarja biztosítani, eléggé szerény áron: a helyjegy ára 6 forint. Minden vonat minden egyes vagonjáról diagram (térkép) található a Központi Helyelosztó

Irodában, amelyhez 110 forró drótos, azaz tüstént működő telefon kapcsolódik a fővárosi és a nagyobb megyeszékhelyi állomások helyjegykiadó pénztárától, továbbá több száz tárcsás kapcsolású telefon kisebb állomásoktól és utazási irodáktól, de ez is csak néhány másodperc különbséget jelent. (A Központi Helyelosztó komputerrel és telexszel egész Európához is kapcsolódik: évente 60 millió helyjegyet kap külföldről. És ad. Egy jegybiztosítás külföldön komputerrel: 16,8 másodpercet vesz igénybe. (Csak egy példa: nemrég Honoluluból (!) kértek helyjegyes jegyet a Mecsek expresszre.) Tehát: odamegyek a Keleti pu. helyjegy pénztárához hétfőn és helyjegyes jegyet kérek mondjuk a pénteki Lilla expresszre. A pénztárosnő forró drótján felszól a Helyelosztóba, ott előveszik a Lilla diagramját, azon áthúznak egy ülést, bemondják a számát a pénztárosnőnek, aki máris állítja ki a helyjegyet. Ez a telefonrendelés néhány másodpercig tart, a jegy — kézi — kiállítása tovább. Ha idejében jelentkezem (az elővétel kéthónapos!) még azt a kívánságomat is tudják teljesíteni, hogy nem-dohányzó fülke ablak melletti ülését kapjam. Ez az időbeni elővétel áll e szolgáltatási skála egyik pólusán. A másikon: Európában egyedül a MÁV vállalja, hogy még a vonatindulás előtti percekben is ad ki helyjegyet, másutt ezt órákkal előbb befejezik. (A Magyar Helyközpont is órákkal előbb lezárja egy-egy vonat diagramját, de minimális tartalékot fenntart az utolsó percekben érkezőknek.)

ÉPP EZ AZ EGYIK hibaforrás: a központ lezárt, a jegyet kiadó pénztárosnő (esetleg azért, mert az utas követelőző és jobb a békesség, esetleg merő jóindulatból), mégis kiadja a helyjegyet, amely így duplikálódik. A további hibaforrások is úgynevezett emberi tényezőkből fakadnak: 1. a pénztáros nem ismétli a központnak a számot, amit hallott, holott kötelessége; 2. kényelmességből el sem végzi ezt a másodpercekig tartó hívási műveletet, hanem a maga szakállára ad ki helyjegyet; 3. a két MÁV-os közül az egyik elhallja a másikat.

A helyjegy-problémák javarészének azonban az az oka, hogy — az utas sem angyal. Tulajdonképpen ez az érdekesebb része. Erről azonban hadd számoljak be a jövő héten.

(bt)

RONTOM-BONTOM!

A házépítést rendszerint b o n t á s *előzi meg. A Balázs Béla utca 29. számú ház előtt azonban csak* b o n t o g a t n a k.

Tizenegy elkeseredett lakó közvetlen szemlélője a munkának (!). Négy hónappal ezelőtt megjelent egy markológép, de nemsokára el is vonult. Talán azért, mert sokat markolt és keveset fogott?

Maradt a romhalmaz: téglák, gerendák, építési alapanyagok. A környéken lakók közül sokan szeméttelepnek nézik a bontási területet: törött W. C.-kagyló, rossz cipő, kimustrált dívány, lyukas lavór, rozsdás fazék található itt elszórva. A nyári forróságban a legyek százai tanyáznak az új Cséri telepen, különféle betegségeket terjesztve.

A tizenegy lakó sokat szenved ettől. Az otthonukat már alig tudják megközelíteni. A házukhoz vezető bejárásokon, valamiféle faalkotmányokon, a gyerekkocsit toló szülők kínlódnak a legkeservesebben. A tüzelőszállítmányokat sem lehet lerakni. Igaz: enélkül is melegük lesz télen a lakóknak, ha a körülményeik továbbra sem javulnak.

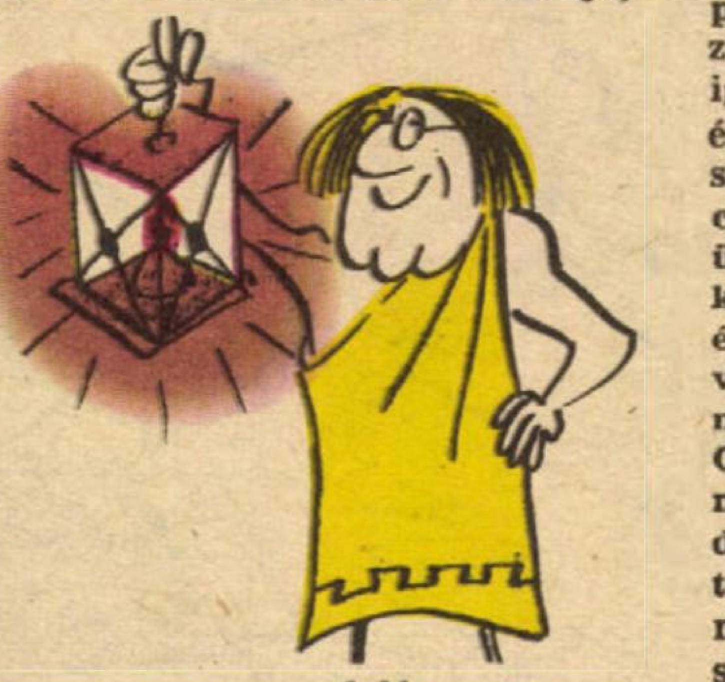
(f. i.)

Levelesládánkból

Bajban vannak a Bp. XI., Kőérberky út 17. alatt lakók. 1940-ben épült a házuk — hogy, hogy nem? —

VILLANY NÉLKÜL.

Hűtőszekrény, tv, vasaló, villanyvilágítás — számukra nem létezik. Villanybevezetési kérelmüket közölték a XI. ker. Tanács tervosztályával, onnan továbbították az Elektromos Művekhez — amely, úgymond, azért nem vezeti be a villanyt,

mert „a megrendelés nem szabályos". Albert Árpádné és társai erre ismét elmentek a Tanácshoz, amelynek tervosztálya azért nem hajlandó hivatalos megrendelést feladni, mert — egyet már adott. Mi mégsem óhajtjuk ezt a sakkmatt helyzetet elfogadni, mert meggyőződésünk, hogy ha az egész országot sikerült (már régen) villamosítani, akkor a dolog a budapesti Kőérberky utcában is megoldható. Egy kis jóindulattal — mind a Tanács, mind az Elektromos Művek részéről. Amelyhez Albertnéék, mint a levélből kitűnik, társadalmi munkával is hajlandók csatlakozni.

GÁZSZÁMLÁT

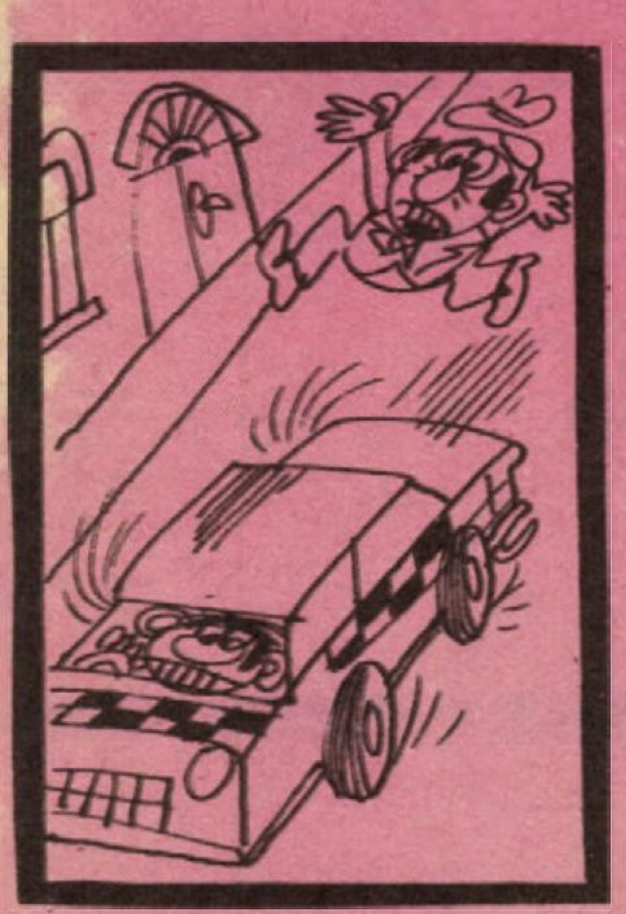
— először 34, majd 54 forintot — akartak beinkasszálni Boros Bélánétól (6500 Baja, Kolozsvár út 6.), holott, mint írja, csak gázórája van, gáztűzhelye a mai napig nincs. „Gondolja a bajai gázgyár, hogy kislukkoltuk a gázt? Manapság sok káros szenvedély létezik, de városi gázt nem szívunk" — írja levelében. És nem hajlandó fizetni. Amihez — ha csakugyan nem fogyaszt gázt — joga van.

Levélváltás egyszerű ügyintézésről címmel foglalkozott július 15-i számunkban Mirki Gyuláné (1181 Bp., Csapó u. 2.) panaszával Földes György. A panaszos most ismét jelentkezett. Kitűnik: a KERAVILL igazgatóhelyetteséhez fordult és akkor végre udvariasan és sürgősen elintézték reklamációját. „Ha a KERAVILL fióküzletben csak a negyedrészét kaptam volna a szívességnek és udvariasságnak, amelyet a vállalat központjától, majd annak intézkedése nyomán az OTP-től kaptam, akkor nem mentem volna panaszra a Ludashoz ... Remélem, az én esetemből tanultak a boltban és más vásárlónak nem lesz hasonló kellemetlenségben része" — írja.

KÖZÖNY

címmel foglalkoztunk augusztus 5-i számunkban egy, a József krt. 44. fszt. 4-ben lakó világtalan asszony panaszával: azzal a lélektelenséggel és lassúsággal, ahogyan beázott, életveszélyt is előidézhető lakása helyreállításának ügyével foglalkoztak. Molnár Csaba kezelési ig. h. aláírással választ kaptunk a VIII. ker. IKV-tól. „A rendelkezésre álló kapacitást, az anyagbeszerzés lehetőségeit és a körülményeket is figyelembe véve, túlzottan nagy ‚Közönyt' nem állapíthatunk meg" — írják. Véleményünket fenntartjuk. Ismerjük a munkaerőhelyzet és az anyagbeszerzés nehézségeit, ám éppen „a körülményeket is figyelembe véve" írtuk figyelmeztető jegyzetünket.

MIKOR SZABAD A TAXI?

Sokáig úgy tudtam, hogy akkor, ha világít a TAXI felirat. Így van ez a világon mindenütt, és nálunk is, azaz ...

Az utóbbi hetekben, sőt hónapokban elég sokszor tapasztaltam — főleg a Volán-taxiknál —, hogy szabad jelzéssel jönnek és intésemre mégsem állnak meg. Miért? Talán nem vagyok elég rokonszenves?

Mielőtt kisebbrendűségi érzés fejlődne ki bennünk, a hoppon maradtakban, kérem, ha a taxi foglalt, ne jelezze azt, hogy szabad, vagy vezessenek be valamilyen külön feliratot a szabad, de mégsem szabad kocsik jelzésére. Esetleg oktassák ki tanfolyamokon az utasjelöltet, hogyan kell öltöznie, viselkednie, lengetnie stb. ahhoz, hogy méltó legyen a gépkocsivezető „kegyére".

S. L.

TERMÉKENY DRÁMAÍRÓ

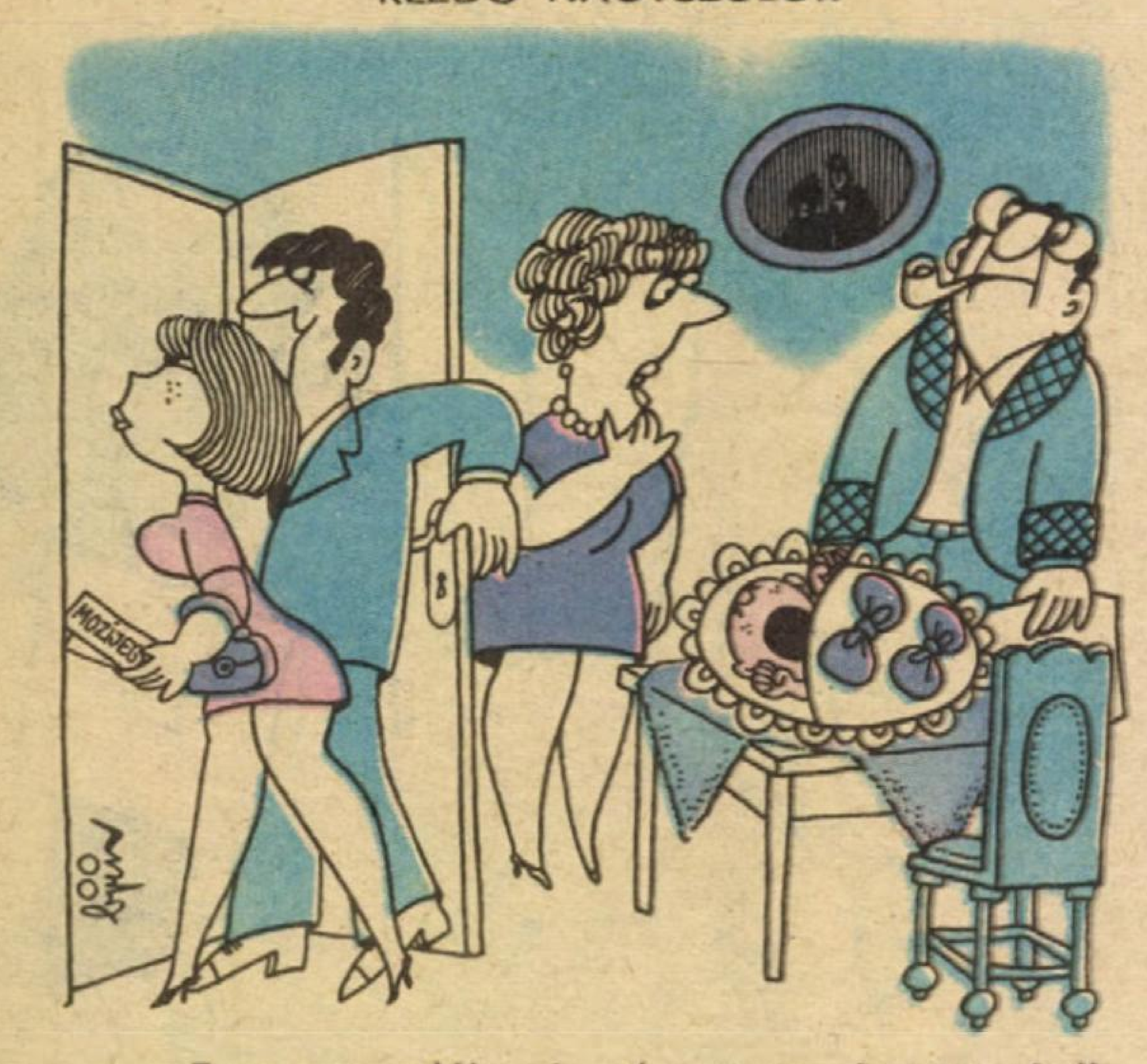
– Búvár Kundról még nem írtam!

ELVONÓKÚRA

– Ragyogó eredmény, amíg alszik, nem iszik egy korty alkoholt sem!

KEZDŐ NAGYSZÜLŐK

– Te sem emlékszel már, papa, hogyan kell egy gyereket tisztába tenni?

VÁLASZTÁSI ÁRUKÍNÁLAT

Tót Gyula rajza

– Amerikai mogyorót tessék!

miért jók a magyar filmvígjátékok?

Mindig nagy érdeklődéssel olvasom, mi történik filmgyártásunk területén, mi készült el, és mire készülnek filmstúdióinkban. Ezért figyeltem fel legutóbb is arra a hírre, hogy a Karamazov fivérek új filmvígjáték forgatását kezdték meg, s jelenleg a külső felvételek folynak a felgyői öregtemetőben. A filmet Karamazov Jenő rendezi, a forgatókönyvet fivérével, Karamazov Botonddal közösen írták.

Miután a Karamazov fivérek előző filmjeiben semmi derűt nem találhatott a néző, kíváncsiságom nem ismert határt, s elhatároztam, hogy meglátogatom az író-rendező fivéreket. A végére járok annak, miként jutott eszükbe vígjátékot írni és rendezni.

Karamazov Jenőt a forgatás szünetében, az öregtemető egyik kriptájában találtam meg; csíkos camping-széken ült, fáradtan, kávéját kavargatta és egy könyvet olvasott:

— Jeremiás siralmai — mutatta a könyvet. — Ez mindig felüdít munka közben.

— Hogyan támadt kedvetek vígjátékot csinálni? — tettem fel azonnal a kérdést. Hiszen előző két filmetekben, a „Penészes évek"-ben és a „Reménytelen ló"-ban egészen más képet adtatok rendezői-írói szemléletetekről?

— Az ember nem skatulázhatja be önmagát — mosolygott Karamazov Jenő. — Most kirándulunk a vígjáték területére, erre van igény. Nem olvasol újságot?

A kripta ajtaja döngve bevágódott: Botond lépett be rajta és vágta be maga után. Egészen ki volt kelve magából.

— Idegesnek látszol — fordult hozzá Jenő. — Valami baj van?

— A világosítók vicceket mesélnek a siratóasszonyoknak, röhög az egész stáb — csapkodott Botond a forgatókönyvvel. — Így nem lehet egy komoly vígjátékot forgatni. Ha ez így megy tovább, visszautazom Pestre és nem érdekel tovább az egész!

— Csillapodjál, kérlek — nyugtatta a fivérét Jenő. — Nem látod, hogy vendégünk van?

— Mondanál valamit a forgatókönyvről? — fordultam Botondhoz. — Alig várok már egy jó filmvígjátékot. Mi az alapötletetek?

Botond duzzogva elfordult és idegesen cigarettára gyújtott. Jenő készségesebbnek mutatkozott:

— Mindenekelőtt kerestünk egy igazi, vígjátéki figurát.

— És ki az illető?

— Egy dinnyecsősz — mondta Karamazov. — A kunyhójában nincsen villany, ezért egy este elcseréli a cipőit és a ballábas cipőjét veszi a jobb lábára, a jobbost a balra. Természetesen az egész cipőcsere parabola, hogy a mozinéző könnyebben megértse, magát a cipőt is parabolaalakúra terveztük. A csősz, a fordított cipőkben nem tudja utolérni a dinnyetolvajt. Azt hiszem, ebből is megértheted a történet szatirikus mondanivalóját?

— A dinnye is parabola? — kérdeztem izgatottan.

A két Karamazov szeme összevillant, Botond most ismert el egyenrangú beszélgető partnernek.

— A dinnye is — hunyorgott elismerőleg Jenő. — Természetesen. Amikor a sírásó kezében koponya helyett dinnyével elmondja a monológját ... de majd meglátod. Most azonban folytatjuk a munkát.

Elbúcsúztam a Karamazov fivérektől. Útközben még összetalálkoztam a film főszereplőjével, üdvözöltük egymást.

— Nehéz a szereped — tudakoltam.

— Nehéz — felelte.

— Az átélés? — faggattam. — A belső gondolatok megjelenítése?

— Nem az — mondta a nagy színész. — Hanem a parabola alakú cipőben rettentő nehéz a járás. Felül szorít, lent pedig lötyög. Régen volt ilyen nehéz filmszerepem ...

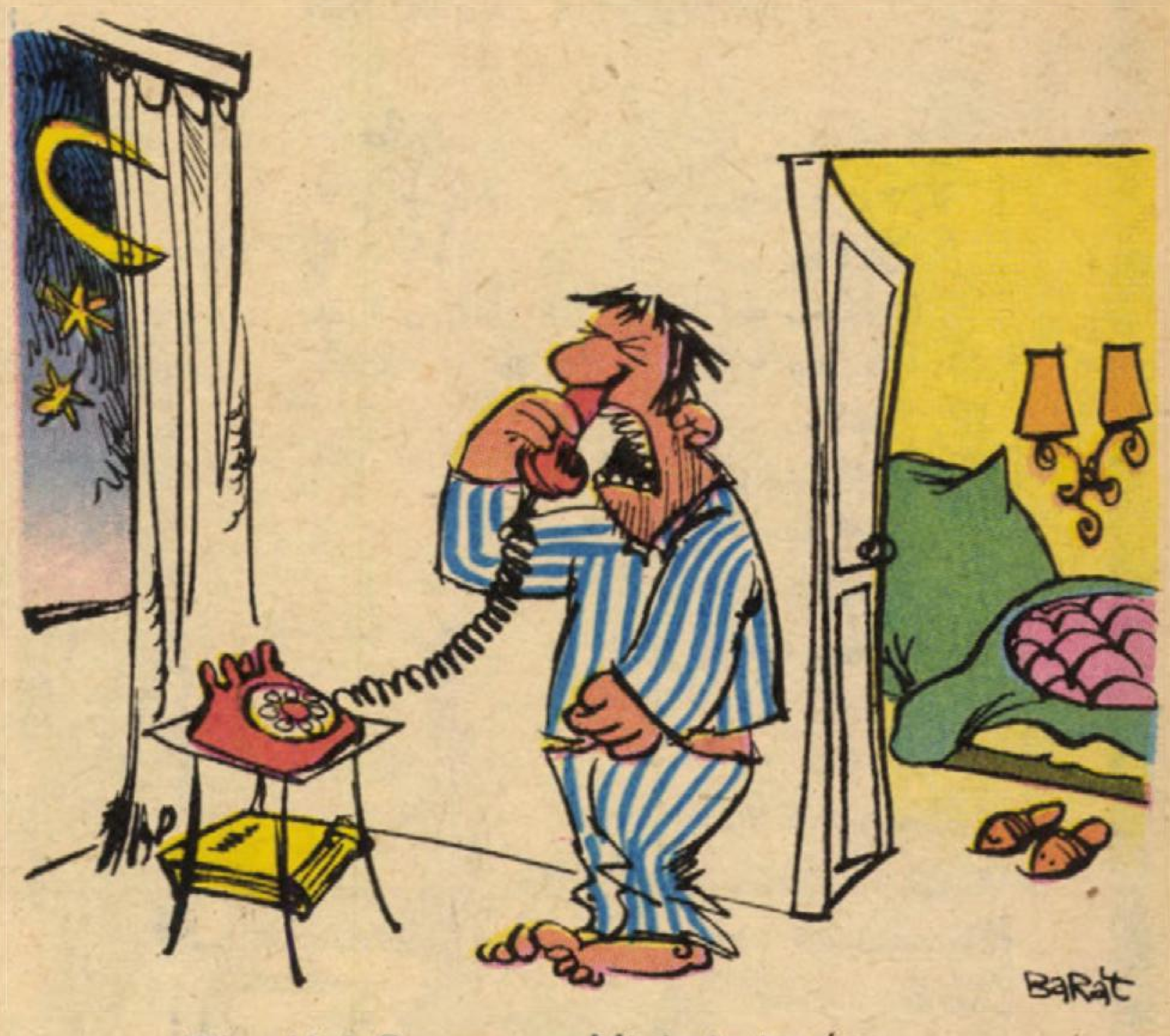
Somogyi Pál

DÉL-AFRIKAI FAVÁGÓ, AVAGY VORSTER AZ ERDŐBEN

BELVÁROSI TELEFON

– Tévedés! Ez nem a Minisztertanács...

Levélváltás a gyermek-kölcsönzésről

Kedves Szerkesztő úr!

Személyes élményemet írom meg önnek. Színhely: a Retek utcai kenyérbolt előtti járda. A vásárlók két hosszú sorban, türelmesen várakoznak a friss kenyérre. Néhányan, kisgyermekkel a karjukon, soron kívül mennek be az üzletbe. Mindenki természetesnek veszi, hogy az eladó készségesen és azonnal kiszolgálja őket: gyerekkel vannak.

Amikor az egyik mama, karján a gyerekkel, szatyrában a kenyérrel, kilép az üzletből, egy ötven év körüli, sorban álló férfi megszólítja: „Kérem szépen, adja nekem néhány percre kölcsön a kisbabát. Nekem is van két apró unokám, de elfelejtettem legalább az egyiket elhozni." A mama egy pillanatra megáll és udvariasan így válaszol: „Nagyon szívesen megtenném, de nem adhatom. Ugyanis nem az enyém a gyerek, én is kölcsön kaptam egy lakótársamtól."

Nem fog ez a különös módszer elterjedni?

Kedves Olvasónk!

Az első pillanatban jól szórakoztam az anekdotának is beillő történeten, de rögvest elkomorodtam. Az jutott eszembe ugyanis, hogy az ügyeskedésnek számos fajtái közé most már odasorolhatjuk a gyermekkölcsönzést is. A kölcsöngyerek esetleg nyolcszor-tízszer egymás után kézről kézre jár, illetve ül, és még csak felfogni sem képes, ki az a sorban álló bácsi, vagy néni, aki őt babusgatja? Ez a babusgatás csak addig tart, amíg soron kívül be nem engedik a pékhez vagy a közértbe. Még a pénztárnál is mindenkit megelőz, mert „gyerekkel van", és ezt szerencsére nálunk már társadalmilag elismerik. A babának fogalma sincs arról, hogy ő most kölcsöngyerek, az anyukája merő jóindulatból adta kölcsön, legalább addig nincsen vele gondja, amíg a szomszédok boltból boltba cipelik a gyereket.

Ilyen csacskaságokat gondoltam, de azonnyomban rájöttem, hogy kár lenne ezért nyugtalankodnom: a gyerekkölcsönzés egyedi eset, semmiképpen sem fog elterjedni és társadalmi jelenséggé válni. Mert a gyerek — az gyerek. Nem pedig gyerekkocsi, nem porszívó, nem hűtőszekrény, mosógép vagy más efféle, tehát még az üzletileg fürge Iparcikk Kölcsönző és Szolgáltató Vállalat sem vonja üzletkörébe. Az anyukán múlik, hogy az ő karján kívül a más karján is ül-e a gyereke. Arról nem is beszélve, hogy az eladó a péküzletben (vagy máshol) felfigyelne a mindenkor más-más „szülő" karján ülő kisbabára, és a sorban állók nyilvánossága előtt leleplezné a csalafintaságot. Még attól sem tartok, hogy a Retek utcai péküzletben (esetleg máshol is!) egyszer-egyszer megesett gyerekkölcsönzés története tippet ad azoknak, akik a sorbanállástól ilyen fondorlatos módszerrel szeretnének megmenekülni.

Ám azt semmiképpen sem vitatom, hogy a sorbanállás gyötrelmeitől meg kellene kímélni az emberiséget. Aligha van ugyan is idegölőbb semmittevés — és haszontalanabb —, mint várakozni, amíg az emberre rákerül a sor a közértben a pultnál, a pénztárnál, az árukiadásnál (háromszoros sorban állás!), mert kevés a pénztárosnő vagy a pénztár; továbbá sorba állni a patikában, mert kevés a gyógyszerész és nagy a gyógyszerfogyasztás; és állni, és állni a Retek utcai péknél „két hosszú sorban", miként ön írja, mert ott jobb és frissebb a kenyér, mint máshol.

Azt most nem firtatom, hogy miért nincs elegendő pénztárosnő vagy gyógyszerész. Erre egyetlen — manapság divatos — összetett szóval tudok válaszolni: munkaerőhiány. Nyugtalan elmémet szüntelen az foglalkoztatja, hogy miért csak a Retek utcában (és egész Pest-Budán legfeljebb még 4—5 péknél!) jó és friss a kenyér? Olyan jó, hogy néhányan még Mátyásföldről is a Retek utcába járnak sorba állni. Azon pedig még inkább tűnődöm, hogy miért nem terjesztik el a Retek utcai mindig jó és mindig friss fenyér sütésének, úgy látszik, féltve őrzött titkát, hogy végre mindenhol és mindig jó és friss legyen a mindennapi kenyerünk a kitűnő minőségű új búzából? Hiszen ha a kenyér mindenütt jó és friss volna, akkor sehol sem kellene sorba állni érte. És még elvétve sem fordulna elő gyermekkölcsönzés, se a Retek utcában, se máshol.

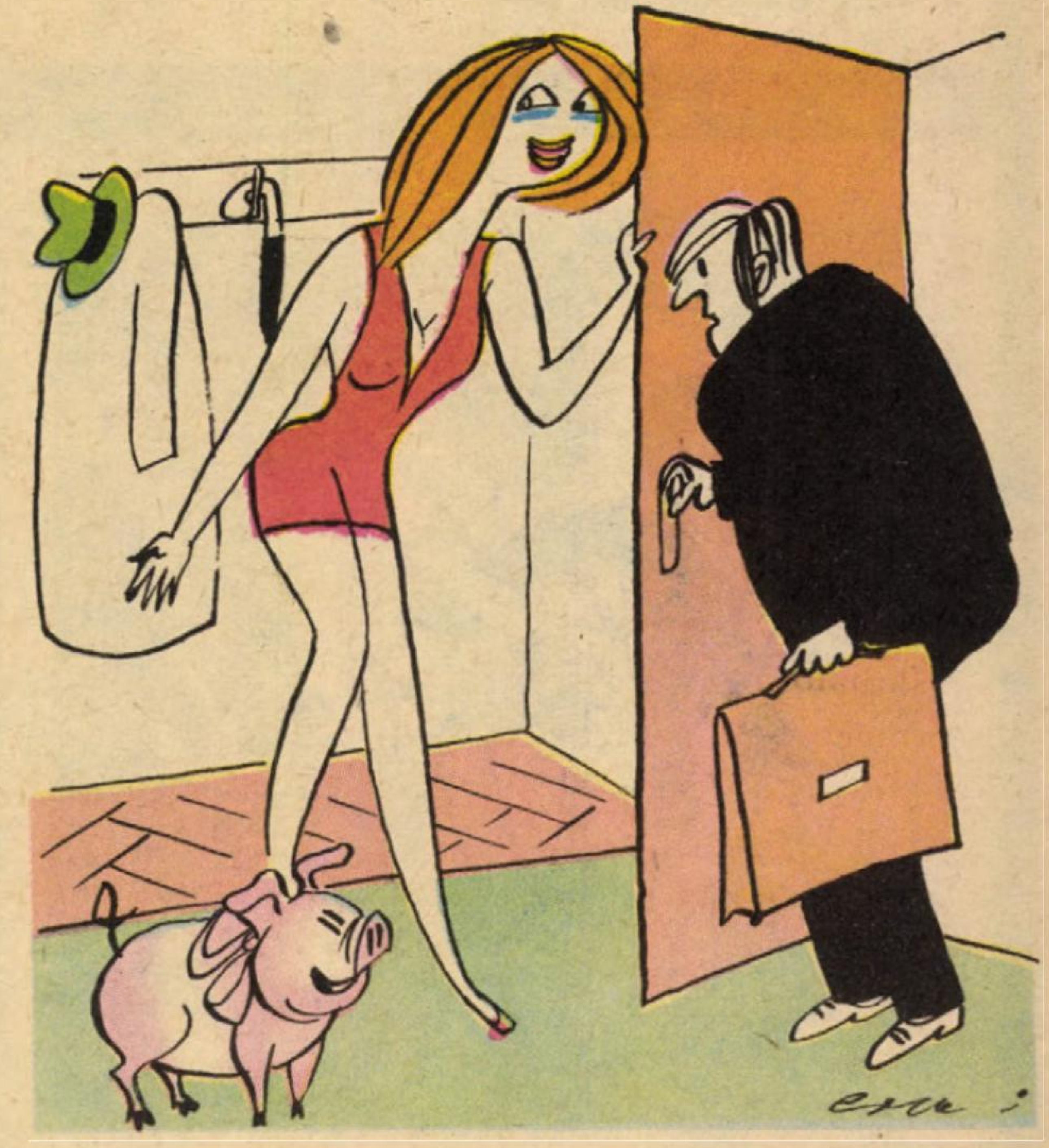
Földes György

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA LXXI

„És meg nem unod véges-végtelen,
Hogy az a nóta mindig úgy megyen."
(Madách)

HÁZTÁJI ÁLLATNEVELÉS

– Hát nem aranyos? És még a téesz is minden támogatást megad.

Erdei kesergő

Hová lettek, hová, az erdei törpék?
A mohaszínű csöpp manók?
Rőt borókabokrok mögül kandikálók,
gombák tövében surranók?

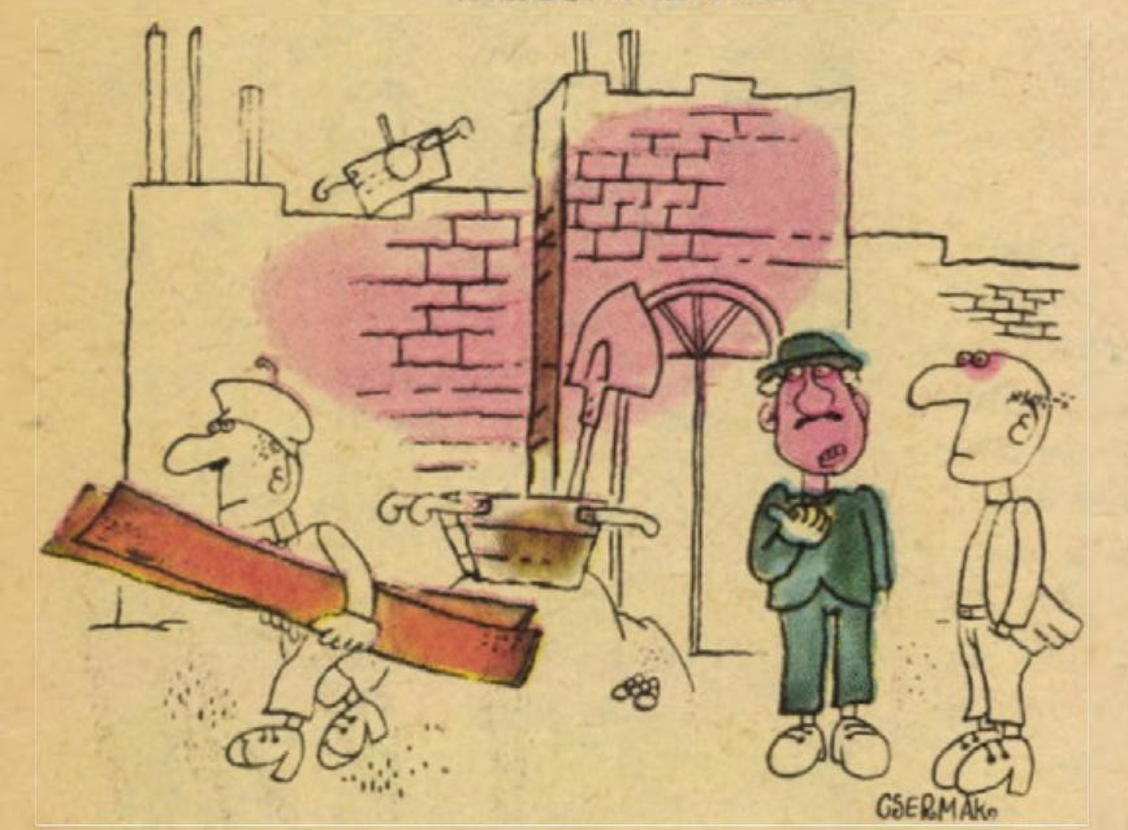
Hová lettek, hová, a pajkos koboldok?
Sehol sem bolyong remete!
Tündérbe se botlasz, amibe ma botlasz,
az a turisták szemete...

Mesevilág helyett riasztó valóság:
az erdő szélén egy Barkas
kocsi várja, hogy az erdőből kijöjjön
Piroska és dr. Farkas...

Szilágyi György

TELJESÍTMÉNYEK

– Este, amikor lopja az anyagot, háromszor ennyit is elbír!

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Azonnal mondják meg, hol a bíró?

– Sajnos, ez nem megy, de csinálhatok helyette néhány gyönyörű cigánykereket.

– A kisfiam már itt született, a forgalmi dugóban.

– Vajon külföldi orvosság van-e benne?

MOZI-staféta

Kicsapódnak a moziterem ajtai, kitódul a hatórás előadás közönsége, hogy átadja a helyét az utánukjövőknek, a nyolcórásoknak.

Ez az a pillanat, amikor két idegen világ szembetalálkozik a bejáratnál. A hatórások, akik már mindent tudnak, és a nyolcórások, akik még semmit sem tudnak. A hatórások, akik már gazdagabbak egy élménnyel és a nyolcórások, akik még nem éltek át ebből semmit. A hatórások, akiknek a szemében könny ül, vagy mert a film szomorú volt, vagy mert betegre nevették magukat és a nyolcórások, akik kiszikkadt, közönyös tekintettel néznek a világba.

Az ám, de nem a világba néznek, hanem a hatórások szemébe! Itt vagyok magam, aki a hatórás előadásról csoszogok kifelé és beleütközöm a kijáratot eltorlaszoló nyolcórásokba. Én ugyan ügyet sem vetnék rájuk, ők viszont kutató szemmel méregetnek, mintha azt vizslatnák, nem viselek-e lopott inget. De ezt nem az ingemről akarják leolvasni, hanem a szemem bogarából. Mind merőn a szemembe néz, a pillantásomat faggatja, valamint a temetésen méricskélik a kíváncsi szomszédok a halott rokonságát: meg van-e rendülve eléggé, vagy félvállról veszi az egészet.

Azt kérdezik tőlem ezek a szemek, ezek a szép, nagy tágra nyílt, tudatlan nyolcórás szemek: tetszett-e neked a film, te hatórás? Sírni kell-e nékik ezen a filmen, vagy röhögni? Izgalomra kell-e hangolódniuk, vagy jól kialhatják magukat? Mert, ha neked, te hatórás, megérte a mozi, akkor megéri nekem nyolcórásnak is. Áruljátok el nekünk, drága hatórás felebarátaink: mi vár miránk odabent a sötét titkokat rejtegető hodályban!.

Nincs módomban elárulni. Nincs azért, mert a két előadás között meleg zsöllyecsere játszódik le, mi hatórások és ők nyolcórások repülőváltással adjuk egymásnak a stafétabotot. A dolgok rendje és a moziké nem ad módot arra, hogy a hatórások átadják tapasztalataikat a nyolcasoknak, le- vagy rábeszéljék őket a soronlevő filmről vagy filmre.

Pedig ahogy így vonulok a pillantásomra éhes nyolcórások sorfala között, legszívesebben odasúgnám nekik: „Nem bemenni, nem bemenni! A film rossz! A film unalmas. Asszonyok, inkább menjetek haza mosni! Férfiak, barkácsoljatok!" Illenék csak úgy röptiben adni nekik valami fogódzót, hogy aki teheti, váltsa vissza a jegyét, vagy ne váltsa, inkább hagyja veszni...

Nem teszem. Megyek utamon, arcomon széles vigyorral, jóllehet a látottakon nem nevetni kellett volna, hanem sírni, mert tragédiát láttam, de nem olyan tragédiát, amelyen sírni lehetett volna.

Hogy ezzel félrevezetem a nyolcórásokat? Hát aztán?! Az előbb a négyórások ugyanezt tették velünk hatórásokkal.

Novobáczky Sándor

DALLOS JENŐ:

ISKOLATÁSKÁK ELSŐSÖKNEK

VEGETÁRIÁNUS-PÓTLÉK

Mit sem sejtve andalogtam a körúton, amikor megpillantottam a házfal árnyékából előbukkanó doktor Osonót. Át akartam menni a másik oldalra, de a lámpa pirosat mutatott és a következő pillanatban már vasmarkok szorították a karomat. Doktor Osonó csapdájába estem.

— Mit gondol — kérdezte —, mennyi vegetáriánus él Magyarországon?

— Fogalmam sincs! És azt sem tudom, hány állampolgárunk rendelkezik szőke hajjal és hányan bicegnek. Átmehetek a másik oldalra?

A vasmarok szorítása nem lazult.

— Van olyan ismerőse, aki nem eszik húst?

— Van. Például Pöttöndi Peti, aki kéthónapos, valamint Dubrov Nikiék, akik meggyőződéses növényevők. Niki például mézzel gargarizál reggel, ebédre retket eszik, fekete kenyérrel, este pedig paradicsomos káposztát.

— Látja, ez az. Ez a legnagyobb igazságtalanság! Minden dolgozó kap havi hatvan forint jövedelemkiegészítést, mert emelkedtek a húsárak és a vegetáriánusok is megkapják ezt a summát! Kíváncsi vagyok: mire költik? Biztosan moziba mennek ezért a pénzért, lottócédulákat vásárolnak, vagy lóversenyeznek.

A vasmarkok szorítása engedett, a lámpa zöldre váltott és én átügettem a másik oldalra, ahol Dubrovék laktak.

Éppen vacsorához készülődtek. A pácolt mezei nőszirom illata betöltötte az egész folyosót. Megkínáltak egy pohárka jeges hegyi kökörcsin-métével, majd a tárgyra lértem. Elmondtam Osonó panaszát.

— Igaz — mondta Dubrovné —, mi is megkaptuk a hatvanforintos pótlékot, de van is mire költenünk! Mit gondol, talán a növények ára változatlan maradt? Emlékszel apukám, amikor egy kiló papsajt még csak húsz fillérbe került? — fordult a férjéhez, aztán így folytatta: — A múltkoriban vettem a piacon egy csokor tízszerszépet, hadd legyen mit harapdálni a vendégeknek. Mit mondjak? Az se lett olcsóbb. Sőt! Most nem beszélek az Erzsébet vagy Katalin napok előtti virágárakról! Pedig nekünk is jólesik egy kis desszert. A pázsit ára még tartja magát, de ha nem lesz kiadós eső, annak is felmegy az ára. Nem is szólva a lipityóka és a kendermag áráról!

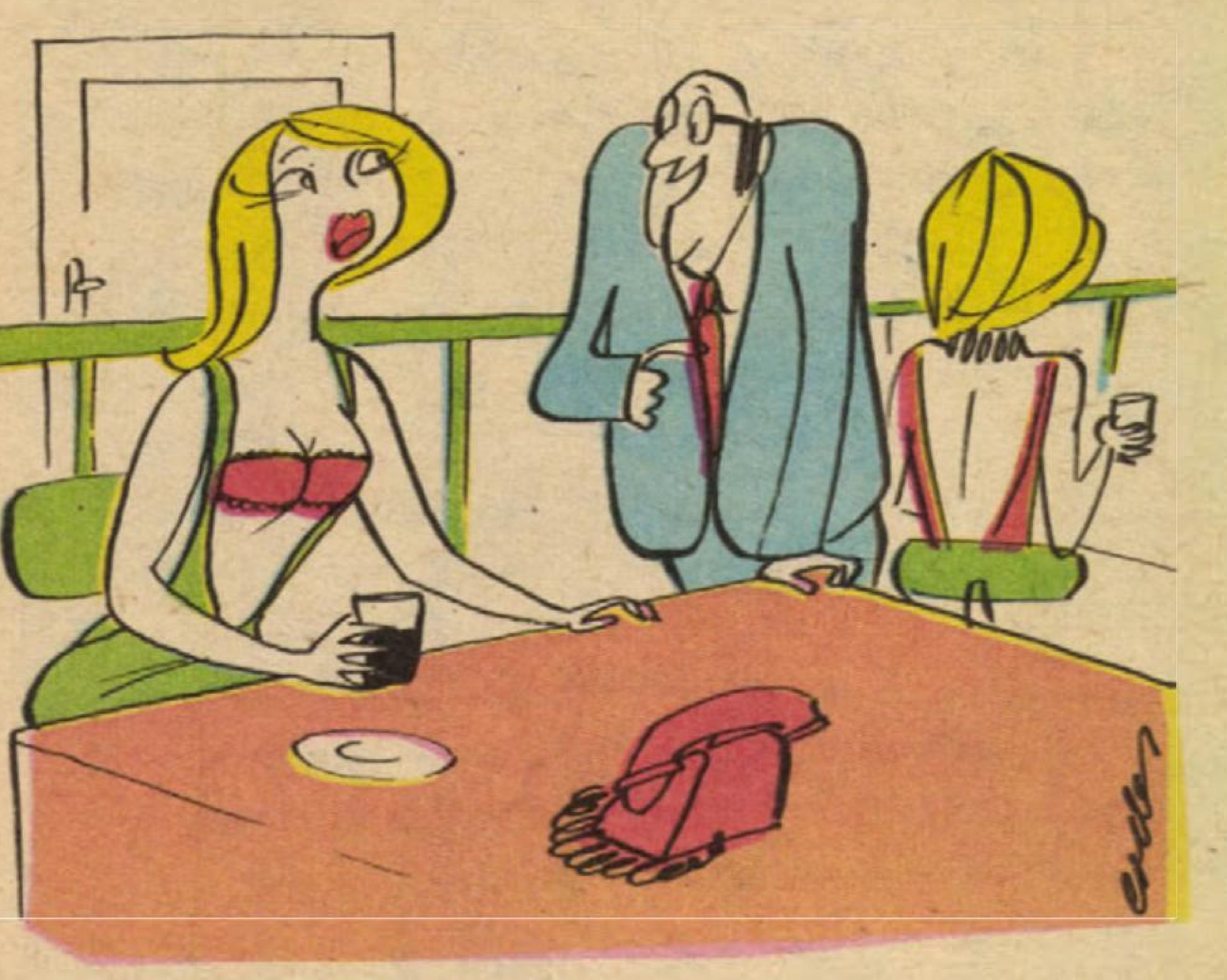
Közben elkészült a vacsora: fikuszlevél, olajban pácolva. Engem — édesség helyett — nyers póréhagymával kínáltak, de azt hazudtam, már vacsoráztam.

Hazafelé menet betértem egy vendéglőbe. Marhapörköltre és kadarkára eldorbézoltam a havi hatvanforintos pótlékomat.

Mondták is a barátaim: én aztán tudok élni!

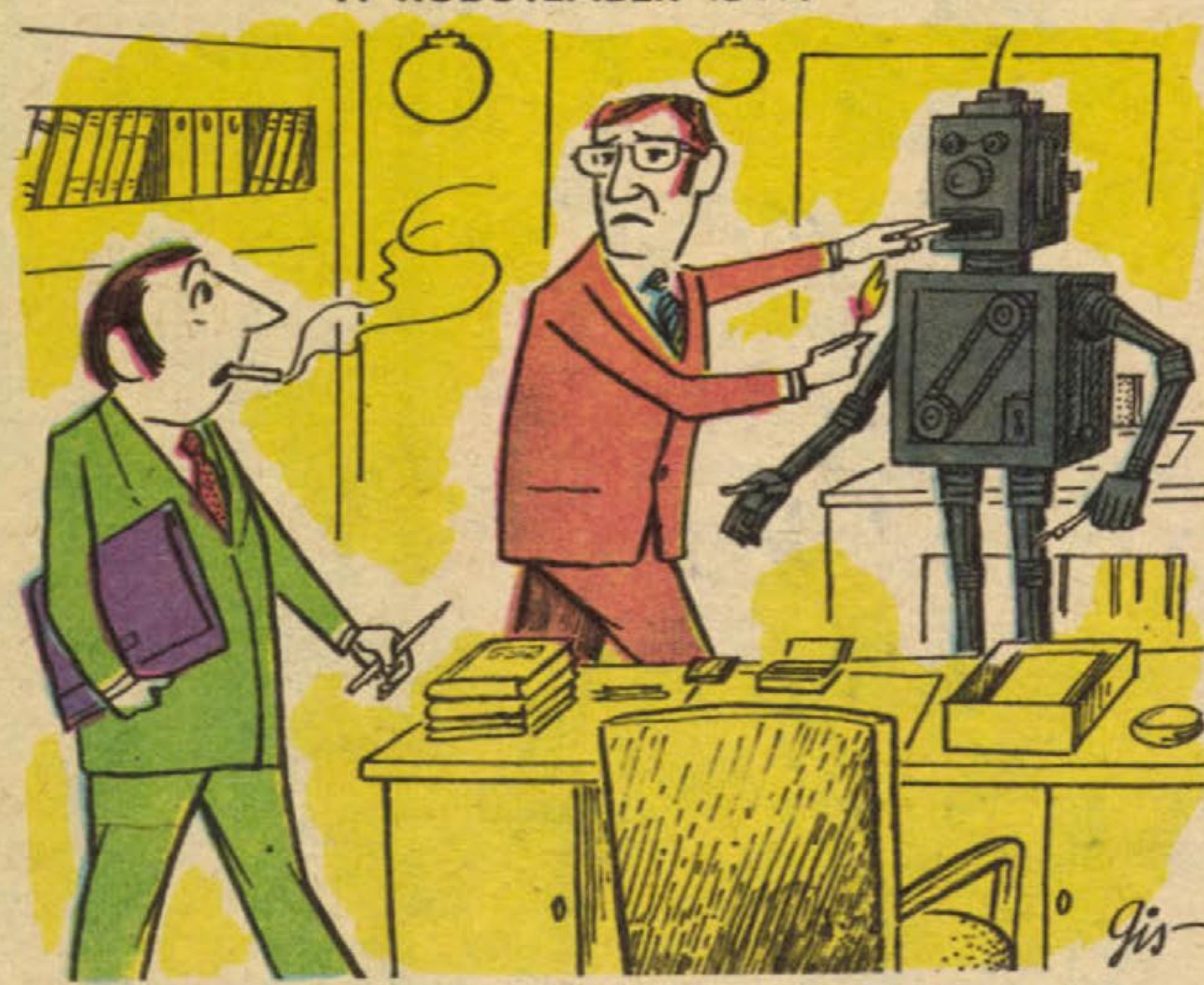
Tardos Péter

HÁT NÉLKÜLI RUHA

– Ma szerencséje lesz, kartársnő, fordítva vette fel a ruháját.

A ROBOTEMBER IS...

– Amíg nem kap cigarettát, az istennek sem dolgozik...

TRIBUN

Az angliai Brighton College-ből kicsaptak két hatodikos diákot. Indok: amikor javában krikettezniük kellett volna, a szemérmetlen lustaságok inkább a vizsgákra készülődtek.

Hát csoda, hogy bomladozik a Birodalom?

Anglia és az olimpia! A londoni sportlapok keseregnek: Britannia igencsak harmatosan szerepelt Montrealban, a nemhivatalos pontversenyben sok kisebb ország is megelőzte.

A „Punch" c. szatirikus lap sanda mosollyal vigasztalja a kollégákat.

— Könnyű a kis országoknak! — írja. — Norvégia lakóinak száma például csak tizedrésze Angliáénak. Természetes, hogy ilyen kevés ember közül sokkal egyszerűbb kiválogatni a tehetségeket!

A világ legrövidebb távúszása zajlott le múlt héten a Windermere tónál. Paul Tew, tizenhét éves diák időtartamcsúcsra készülődve intett búcsút szeretteinek, majd elszánt kiáltások közepette nyargalt be a tóba. A következő pillanatban rémült jajkiáltások közepette nyargalt ki a tóból.

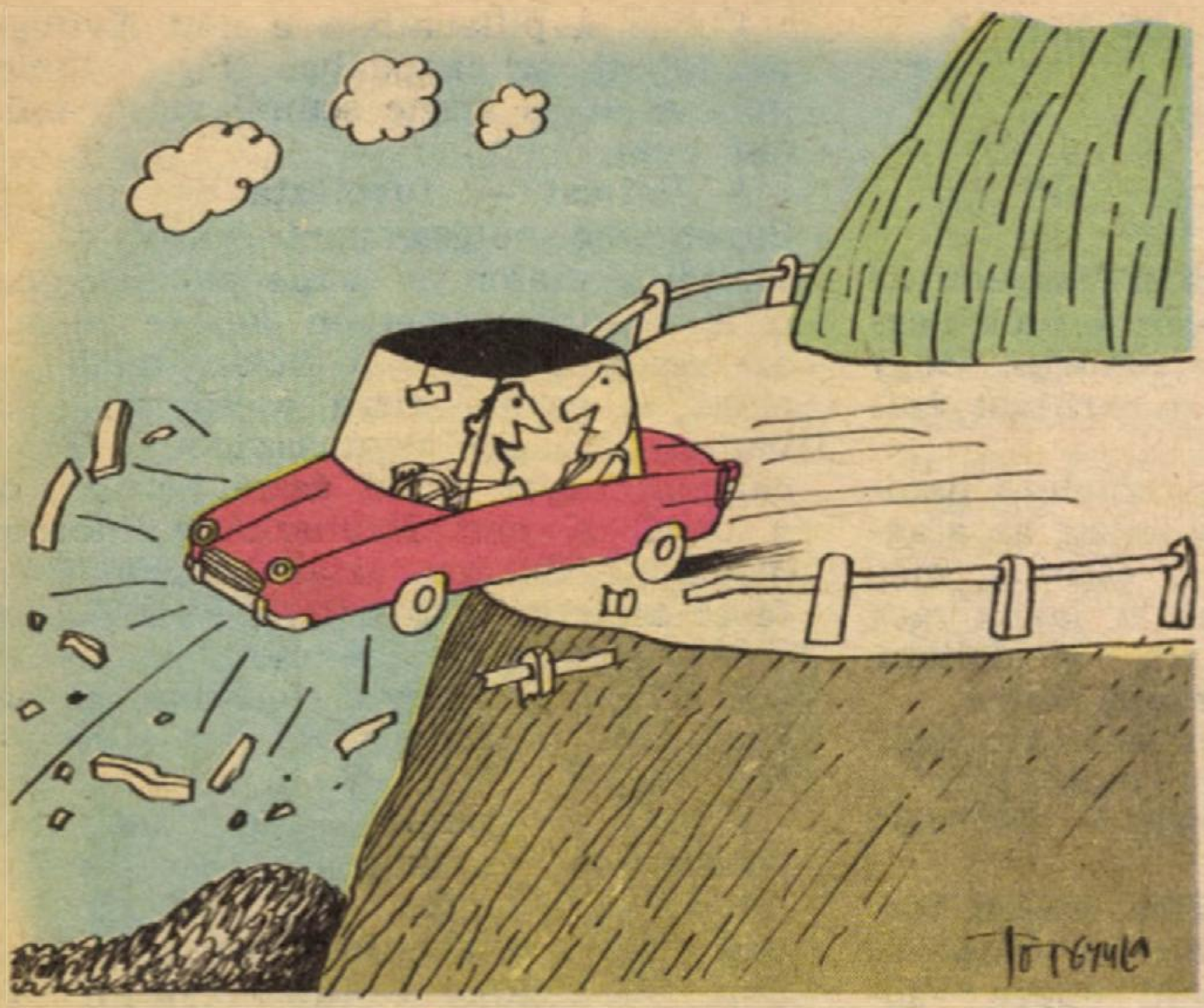
Üvegbe lépett.

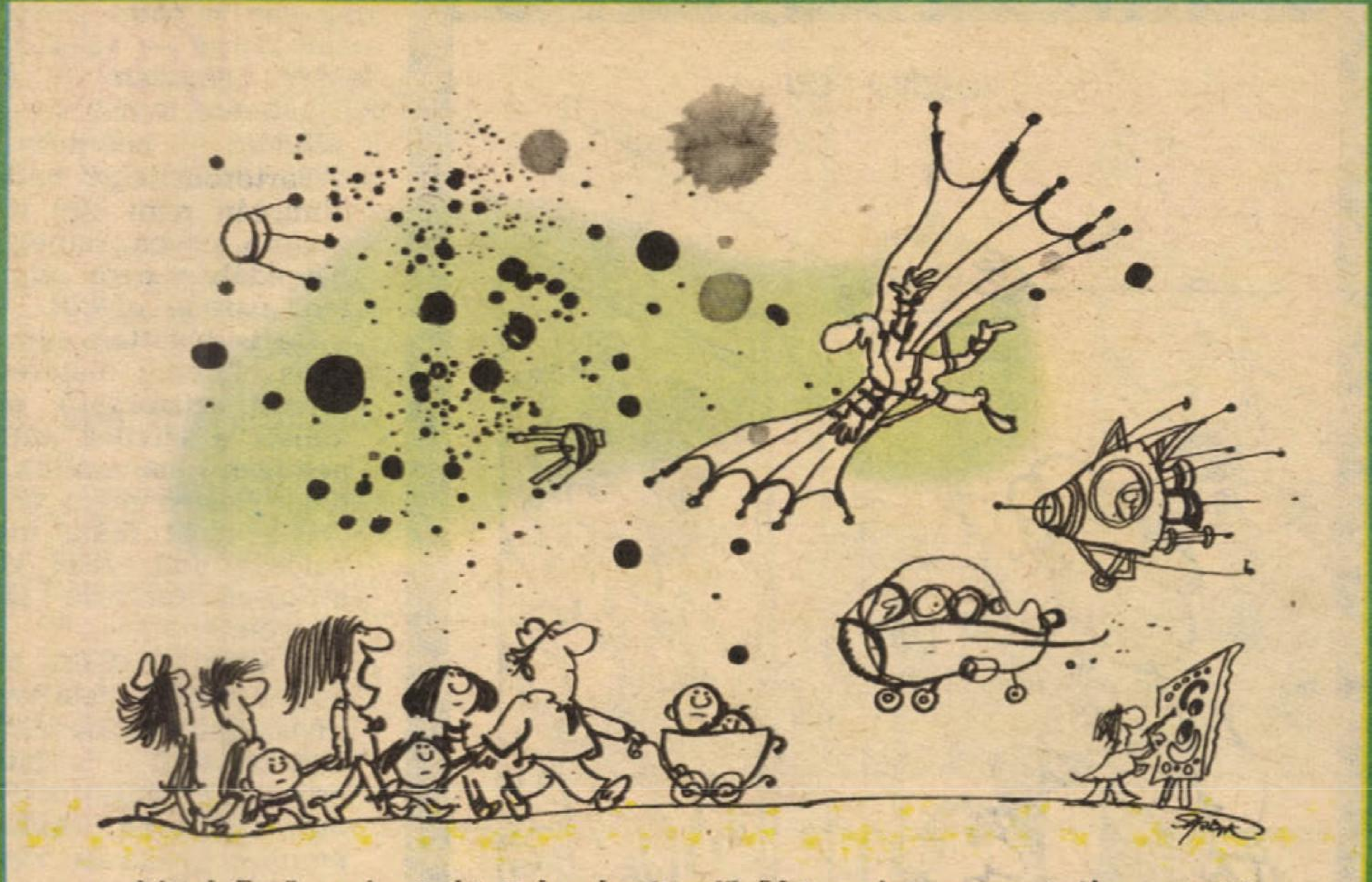
Fred Casottit, a Colorado Egyetem rögbicsapatának edzőjét megkérdezték, vajon a régi jó amerikai szokáshoz híven ő is közös imára szólítja-e játékosait a mérkőzés előtt?

— Sajnos, nem tehetem — mondta a mester. — Annyi mindenért kellene könyörögnünk, hogy lekésnénk a kezdést.

(p. p.)

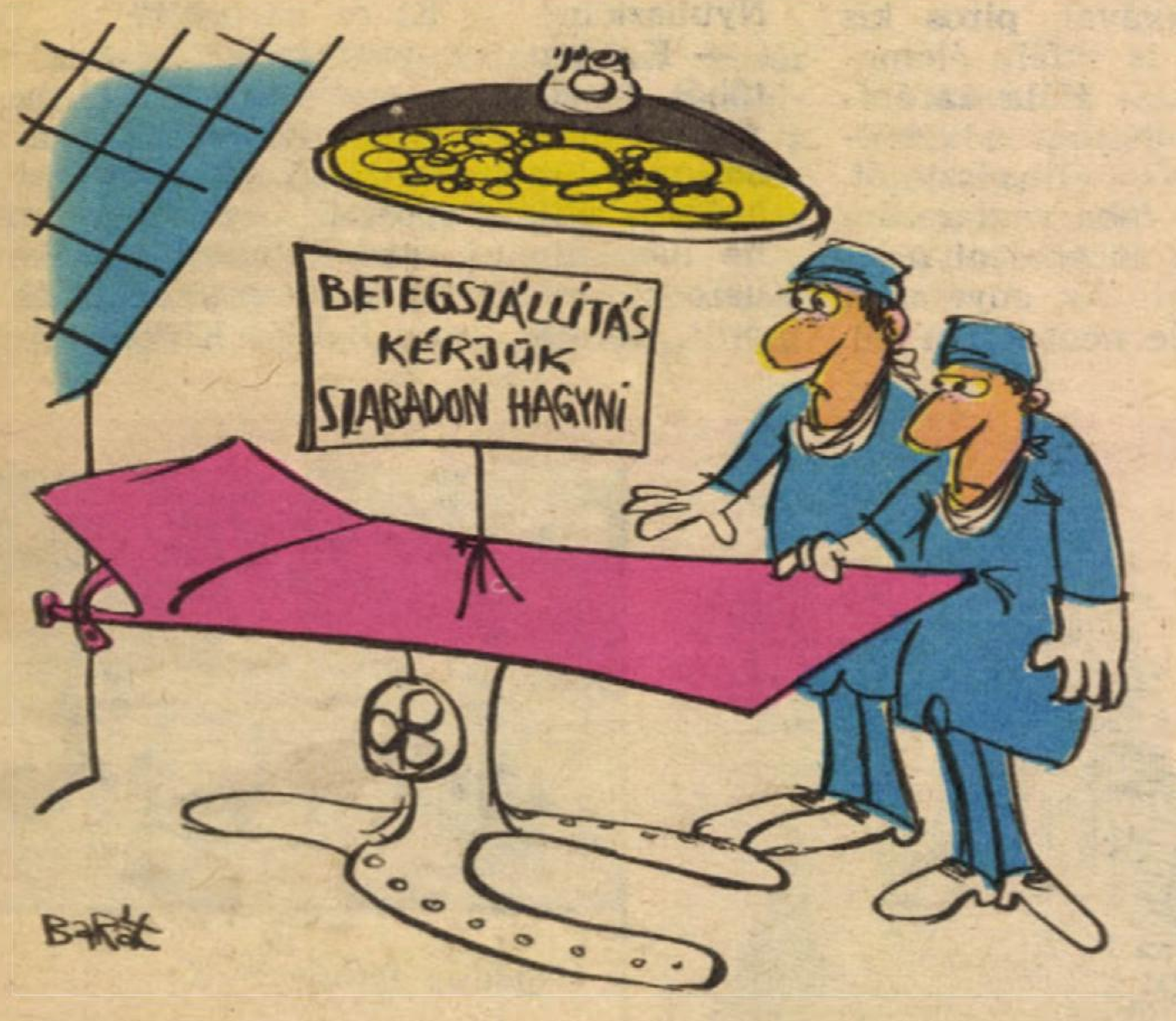

– ... Aztán odaadtam a pénzt a vizsgáztatónak, és szó nélkül megkaptam a jogosítványt!

– Látod, Ernő, ezek mind tettek valamit a jövőért, csak te nem csinálsz semmit! ...

HELYBIZTOSÍTÁS

AZ ÉN KIS IPARI VÁSÁROM

Szenvedélyes barkácsoló vagyok. Az általam készített speciális készülékeket, gépeket szerettem volna kiállítani az idei BNV valamelyik pavilonjában, de lekéstem a jelentkezési határidőt. Mivel találmányaim általános érdeklődésre tarthatnak számot, elhatároztam, nem várok a jövő évig, máris közreadom gépeim rövid műszaki leírását. És izgatottan várom az ipari és kereskedelmi partnerek jelentkezését.

Munkahelyi légkört jelző barométer. Egy negatív és egy pozitív kivezető csatlakozással. A pozitív kivezetést ünnepi gyűléseken, termelési értekezleten, nyereségrészesedéskor és fizetési napokon alkalmazzák. A negatív pólus kijelölt dohányzóhelyről, mellékhelyiségekből, az üzemi étkezdéből közvetíti a dolgozók véleményét. A szakszervezeti iroda előtt szűrőbetét van. A rossz légkörtől túlszennyezett készülék automatikusan kikapcsol, leáll.

Köztulajdont védő lépegető automata. A rendőrség helyezi el társasházak, balatoni villák építkezéseinél. Éjjel finom porrá őrli azokat az építőanyagokat, amiket a tulaj az államtól lopott el.

Alkoholjelző készülék munkaruhára szerelve. A munkaidő alatt elfogyasztott alkohol mennyiségét jelzi. Fél liter bor elfogyasztása után berreg, hét decinél piros fényjelzést ad. Akik munkaidőben 1 liter bort fogyasztottak, azok névsorát másnap leadja a szakszervezeti bizottságon. Vezető beosztásúak nevét pirossal kétszer aláhúzza.

Elfoglalt szülőt helyettesítő, audio-vizuális eszközökkel felszerelt szövegláda. Csak a szülő távollétében működik. Magnószalagról megszólaló szöveg mellé magyarázó képet vetít a falra. Íme, néhány példa: „Bizony, a mi gyermekkorunk nagyon sivár volt!!"-kezdetű szövegre megjelenik a Szahara látképe, madártávlatból. „A mai fiatalok mindent megkapnak!"-felkiáltásra megjelenő kép két Zsiguliból kiszálló fiatalt ábrázol. Ha a fiatal nagyon unja a sódert, mind a képet, mind a szöveget tetszés szerint kicserélheti. Nagyobb konfliktus esetén a szülőket is.

Bírálat elleni védőkenőcsgyártó automata. A bírált személy munkakezdés előtt egész testét bedörzsöli a kenőccsel, és az elkövetett hibák miatt kapott bírálat lepereg róla. A televízió műsorszerkesztőségének, a BKV-nak, néhány magyar filmrendezőnek, a Zöldért vállalat munkatársainak speciális összetételű kenőcsöt állít elő.

Kiss György Mihály

AZ ARC

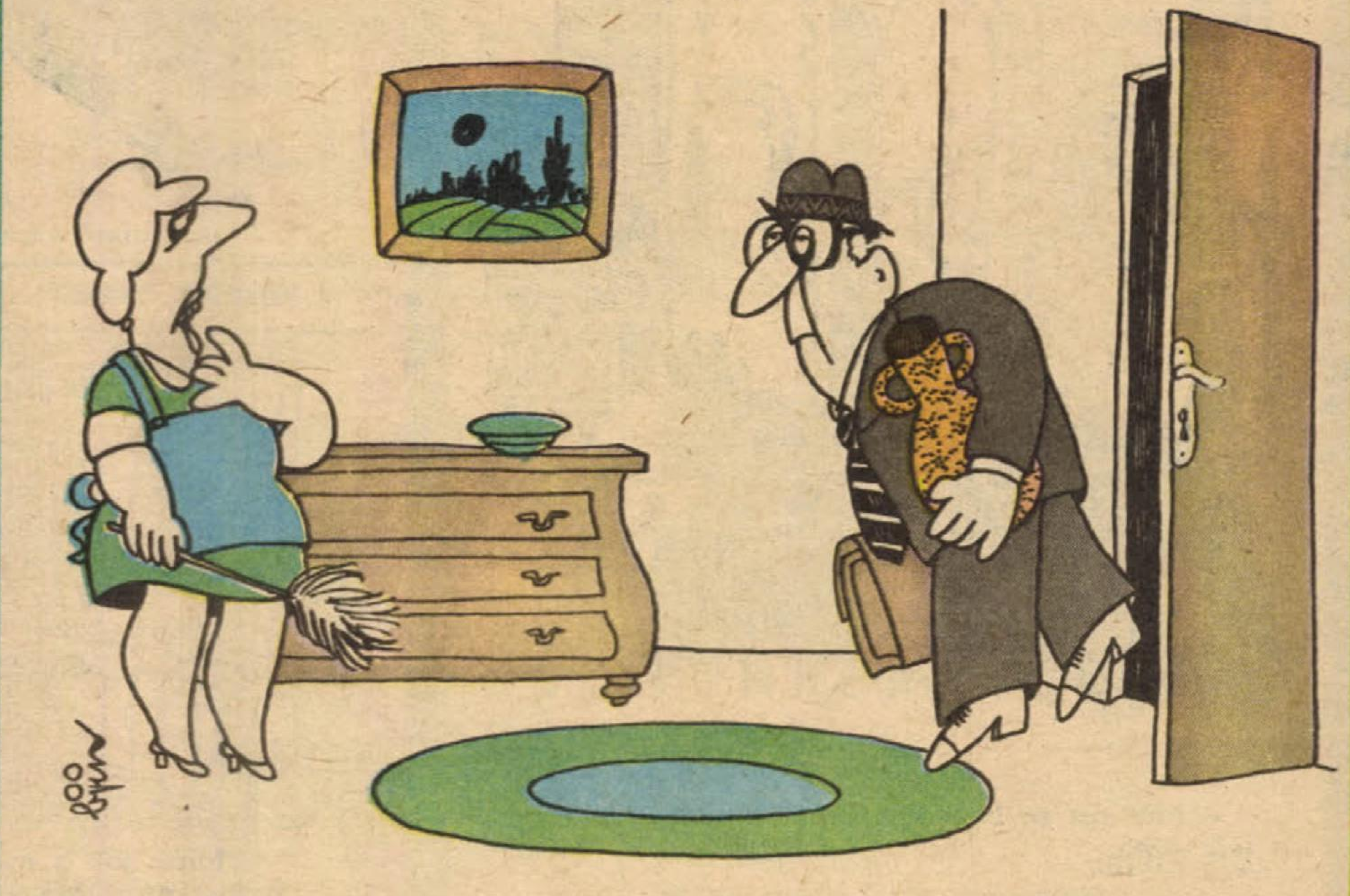
A kapitalizmus arculata az NSZK-ban sem válik elfogadhatóbbá. Sőt. Egy közvélemény-kutatás kimutatta, hogy 1968-ban a fizikai dolgozók 41 százaléka tekintette a főnökét lelketlen csibésznek. 1976-ban — a 64 százalékuk ...

NŐI DOLGOK

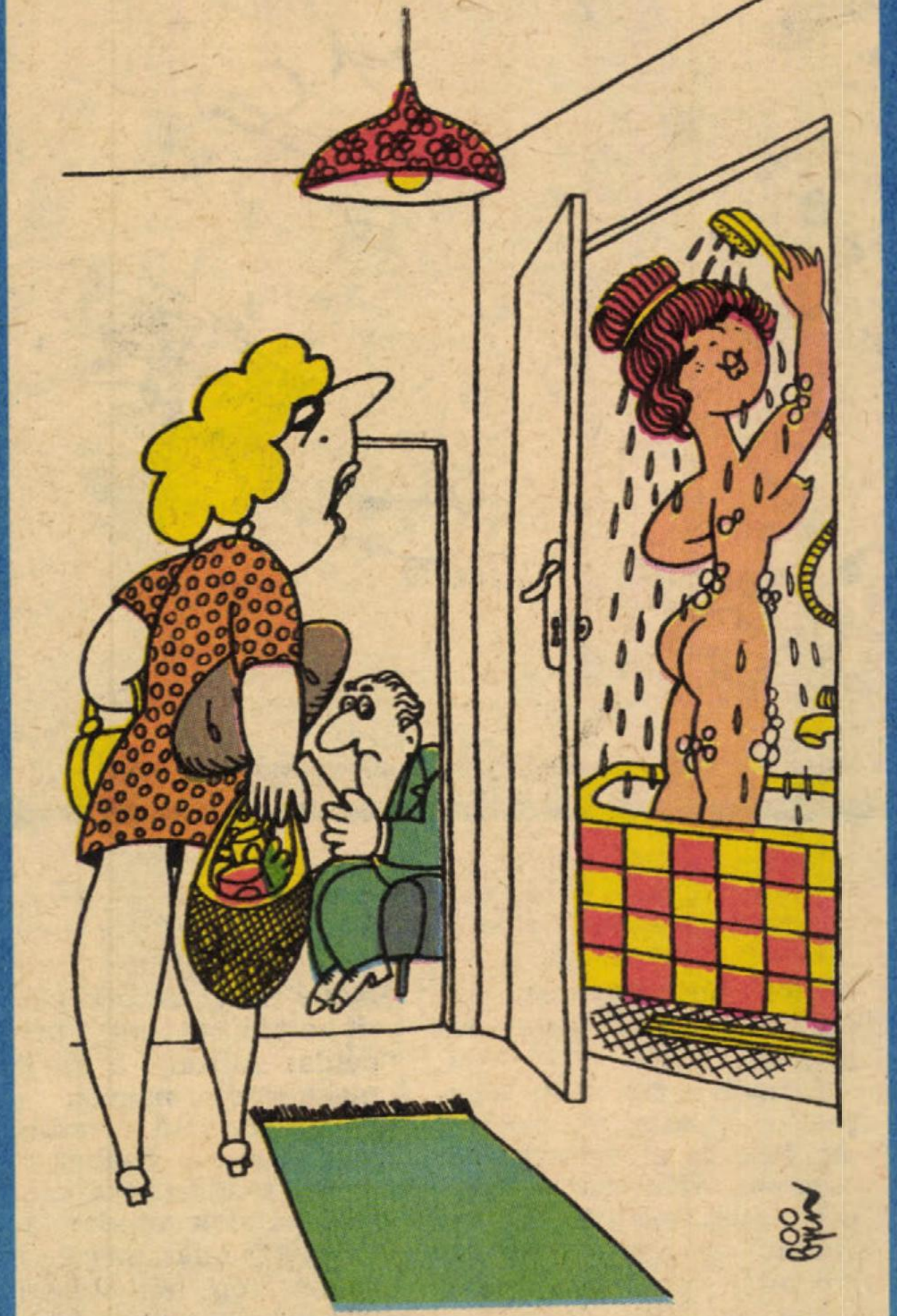
– Ehhez kellett volna férjhez mennem! ...

HAZATÉRÉS

– Szentisten, fiam, csak nem nyugdíjaztak váratlanul?

JÓSZÍVŰ FÉRJ

– A szomszédasszonynál már megint nincs víz?

LOTTÓMILLIOMOSÉKNÁL

– Már azt se bánnóm, ha csak négytalálatosunk lett volna.

Uszoda

Tartozom egy vallomással. Engem az olimpián nem egy világrekord ütött leginkább szíven, hanem egy rendelet. Hogy Kanadában nem szabad új bérházat építeni uszoda nélkül.

Be is lógattak egy ilyen kötelező uszodába. Tizenöt méteres kis fedett az alagsorban, vízforgató, szauna, csempe, meg kellett a szívnek szakadni. A lakók meg nemigen használták. Arra gondoltam, hogy Pesten azért ez másképp lenne.

(Na most idáig minden a legridegebb valóság volt. Ami viszont most jön, az a játszi fantázia szüleménye. De nem nagyon.)

A Wohljárt Géza utca 12/b. számú bérház uszodája tele volt nedves tollal és libaszaggal. Klobucsár néni éppen rendeltetésszerűen használta az uszodát. Egy ernyedten gágározó madarat tömött és úgy ült rajta, mint egy fehér sámlin, aminek nyaka is van.

— Óh, áldott ifjúság, jöjj vissza egy szóra — mondta Klobucsár néni rekedten és harisnyaszár nyakával, piros kis csőrével egy picit maga is afféle élemedett lúdra emlékeztetett. — Hála az építőiparnak, íme újraálmodhatom a rekőttesi kácsázót és a póci libaúsztatót. Tudja, aranyoskám, nagy fába vágtam ám a fejszémet. Keresztezem az emdeni májludat a pércsi húslibával. Az enyémnek most se mája, se húsa, de nem adom fel.

Ebben a pillanatban a nett Nyuliszkáné lejtett az uszodába. Nagy gumicsizmát viselt és szinte semmi mást, ami jól állt neki.

— Váltás! — fuvolázta és egy vödör Superglanc autósampont öntött a vízbe, amitől a plafon is csupa hab lett. Aztán ő is rendeltetésszerűen kezdte használni az uszodát. Beült a volán mellé, gázt adott és egyből vízre bocsátotta a Trabantot, akár egy ágyúnaszádot. A Trabant cuppant egyet, majd úszni kezdett, mint a dugó. A nett Nyuliszkáné kitornászta magát az ablakon, aztán hosszúnyelű kefével tapicskálni kezdte a kocsit.

— Idáig hagyján — mondtam. — Csak azt árulja el, hogyan halássza ki azt a Trabantot a medencéből, ha elkészült a fürösztéssel?

— Csacsi gyerek — mondta a nett Nyuliszkáné derékig a vízben, ami még mindig jól áll neki. — Plafonig teleeresztem vízzel az alagsort, akkor a kocsit a part fölé lököm és utána megint leengedem a vizet. Juhuhuhuj.

Rémülten pattant a partra, egy nyílvessző állt ki a vastaghúsából. A víz alól egy könnyűbúvár bukkant fel, zavart pofával és lökhajtásos vízipuskával.

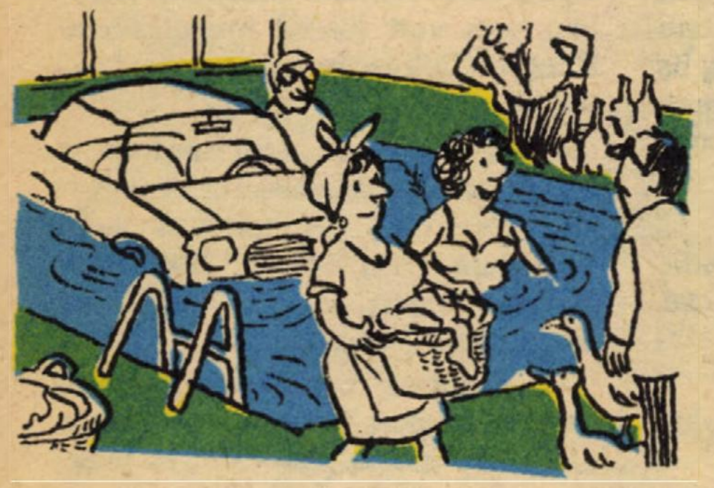
— Jesszusmária — rikoltott a nett Nyuliszkáné. — Ki ez az őrült?

— Krecsmarek vagyok a földszint kettőből, kisztihand — mondta a szörny. — Az új lakó. Tetszik tudni, a Costa del Sol-on üdültemben megkedveltem ezt az arisztokratikus sportot. Gondoltam, miért ne használnám rendeltetésszerűen ezt az uszodát, tehát ide is telepítettem néhány pitli polinéz apácahalat. Kiskegyed viszont oly kecsesnek tűnt a víz alól, hogy joggal nézhettem polinéz apácahalnak.

— Hízelegni, azt tud — mondta a nett Nyuliszkáné. — Legalább húzza ki ezt a vacakot a... a...

— Engedelmével tehát odanyúlok — mondta a szörny s az ádámcsutkája felalá járt, akár a páternoszter.

— Látom, jól érzed magad, fiacskám — szólalt meg inkább fanyarul a nyüzüge Nyuliszka, aki éppen most lépett az

uszodába. — Kis passzió, kikapcsolódás, mi? Na jó lesz, ha takaréklángra teszed magad, mert özvegy Lepke Hugóné már jön a gönceivel.

Özvegy Lepke Hugóné három kosár szennyest húzott be az uszodába rendeltetésszerű használat céljából. Kiállt a partra s mint a vizek satnya istenasszonya egy üveg Korona kékítőt öntött a medencébe.

— Ma áztatok, holnap szappanozok, holnapután öblögetek — kántálta, mint valami őrült liturgiát. — Vízforgató, hideg-meleg víz, olcsóbb, mint a mosógép.

— A kocsival mi lesz? — érdeklődtem nyomorultul, mint a statiszta, akinek évek óta csak egy-egy hülye mondat jut.

— Begurulok a szaunába — mondta a nyüzüge Nyuliszka. — Száztíz fok, percek alatt megszárad.

— Na csak észnél legyen aztán — kiáltott özvegy Lepke Hugóné. — Odatettem melegedni a leveskémet és maga múltkor is belerükvercelt a kelkáposztámba. Csibész.

Most érkezett az uszodába a dagadt Kroninger.

— Jaj de jó, hogy mindenkit itt találok — mondta — Volna egy kérésem. Tudják, vasárnap tartja Pistikém az érettségi bankettjét. Rendeltem pár hektó pezsgőt, hát miért ne használnánk rendeltetésszerűen az uszodát, gondoltam, feltöltöm a medencét. Istenkém, egyszer van annak a srácnak érettségi bankettja az életben, nem igaz? Remélem, egyikük sem óhajtott vasárnap úszni?

Odajöttek, körülállták, csodálkoztak.

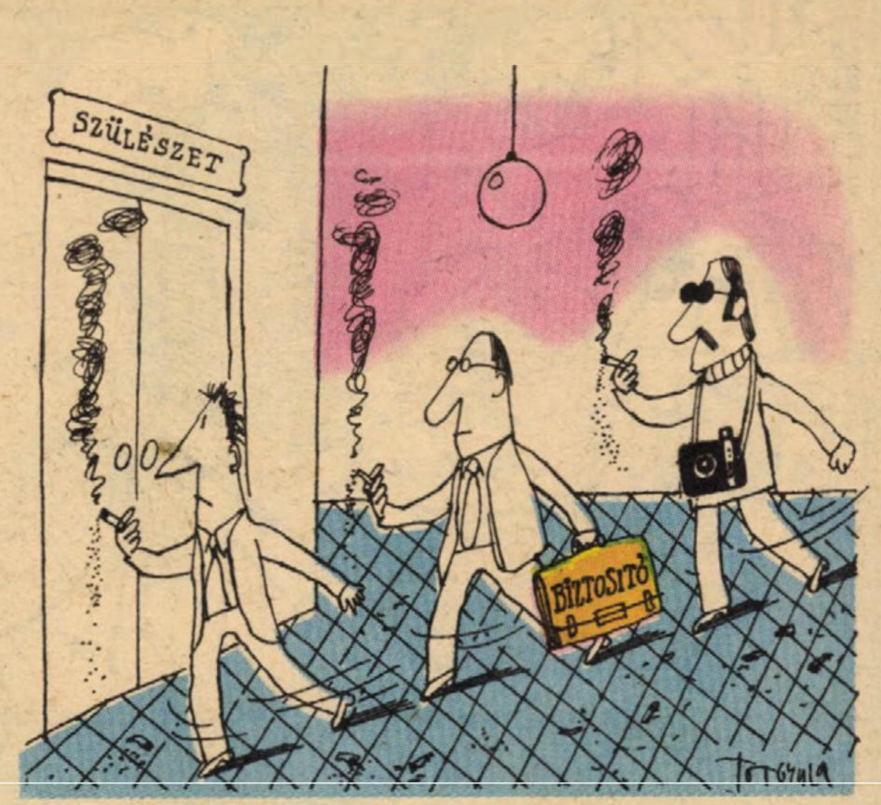
— Úszni? Úszni?? Úszni-i-i??!

*

Most jut eszembe, mégse lesz jó, ha minden házba uszodát építünk. Magasságos ég, mire hivatkozunk akkor, ha a magyar úszók — ne adj isten — egyszer mégis leégnek az olimpián?

Peterdi Pál

APAI ÖRÖMÖK

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

Csinos, vörös hajú, fiatal lány áll a bíróság előtt: gázolással vádolják.

— Tisztelt bíróság! — mondja a védőügyvéd. — Lenne szívük ezt a csinos, fiatal, virágzó teremtést évekre bezárni egy sötét, vigasztalan börtöncellába, ahelyett, hogy visszaengednék kedves, meghitt garzonlakásába, Pitypang utca negyvenkettő, második emelet öt, hátul a folyosón, kérjük hármat csöngetni!...

Megkérdeztük rajzolóinkat:

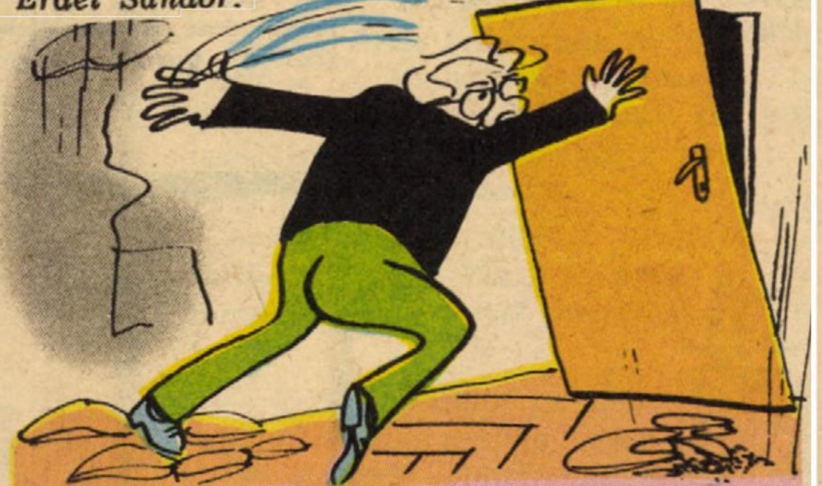
MIT KÉRDEZNÉNEK AZ ÉPÍTÉSÜGYI MINISZTERTŐL?

Fülöp György:

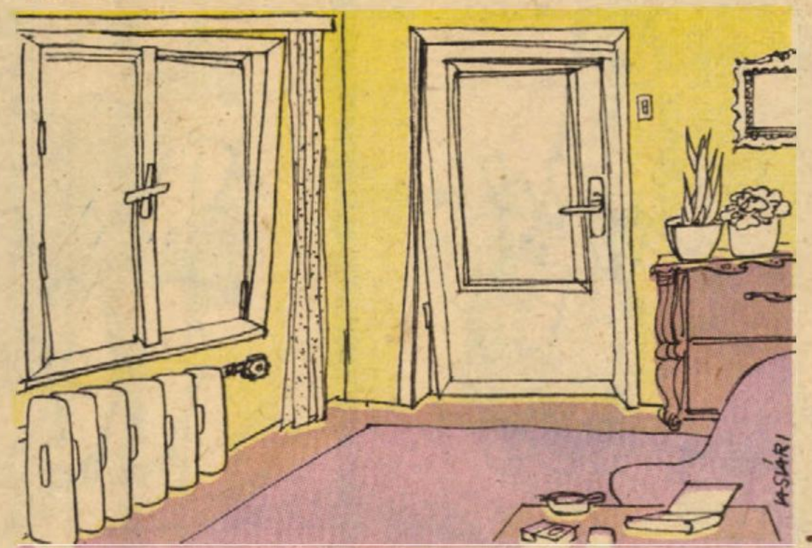
– Tud-e arról, hogy nem „engedély nélkül" teszik tönkre a budai hegyeket?

Erdei Sándor:

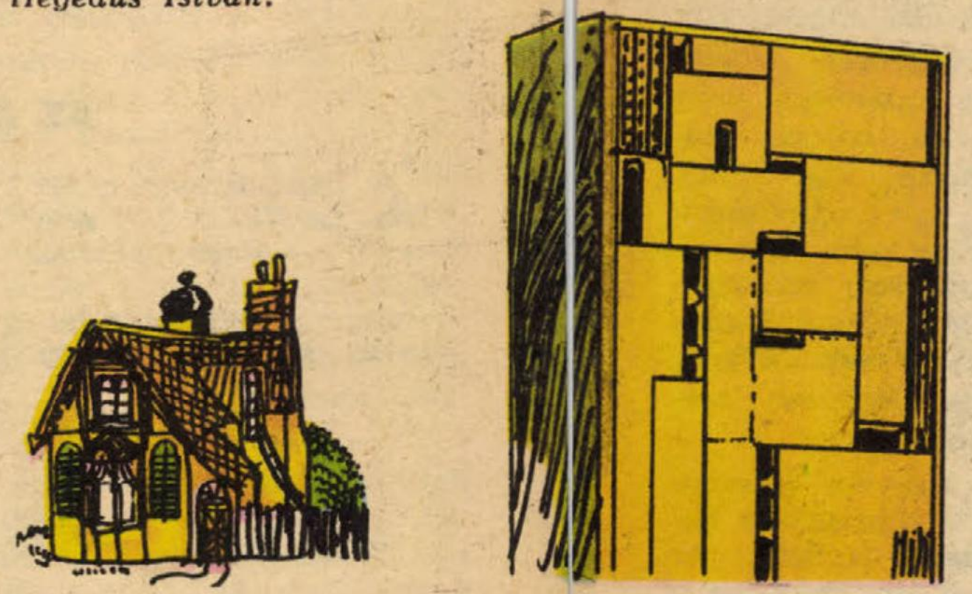
– Szabad kérnem a felelősök névsorát?

Vasvári Anna:

– Miért jók a nyílászáró szerkezetek és miért rosszak az ajtók?

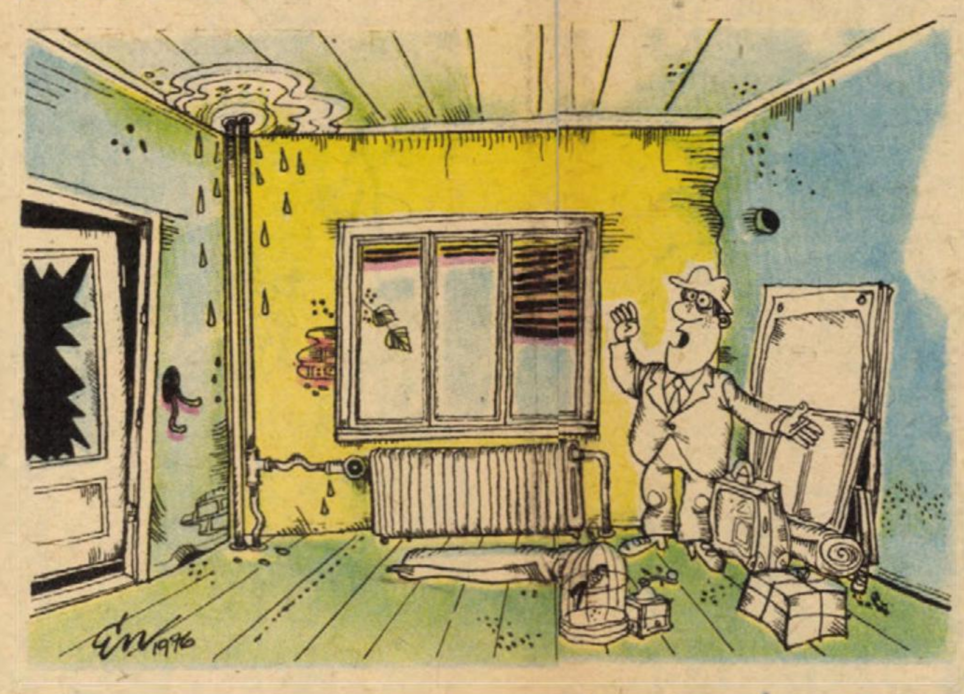
Hegedűs István:

...ha egy építész ilyen házban lakik...

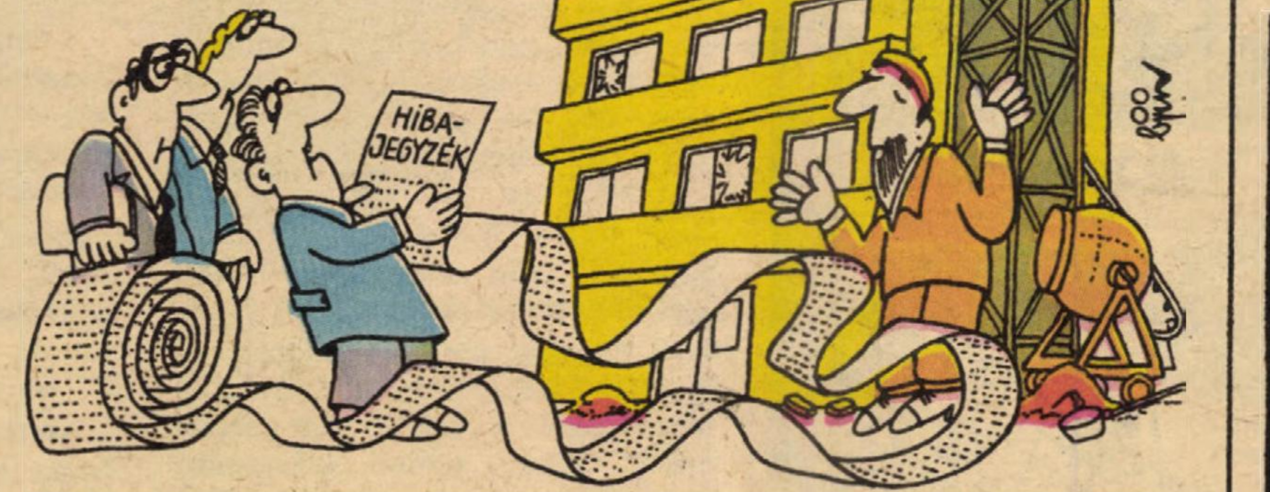
...miért tervez másoknak ilyet?

Endrődi István:

– Az új lakások négy fala közül, melyik a siratófal?

Balázs-Piri Balázs:

– Mennyi papírt használ fel az építőipar?

Brenner György:

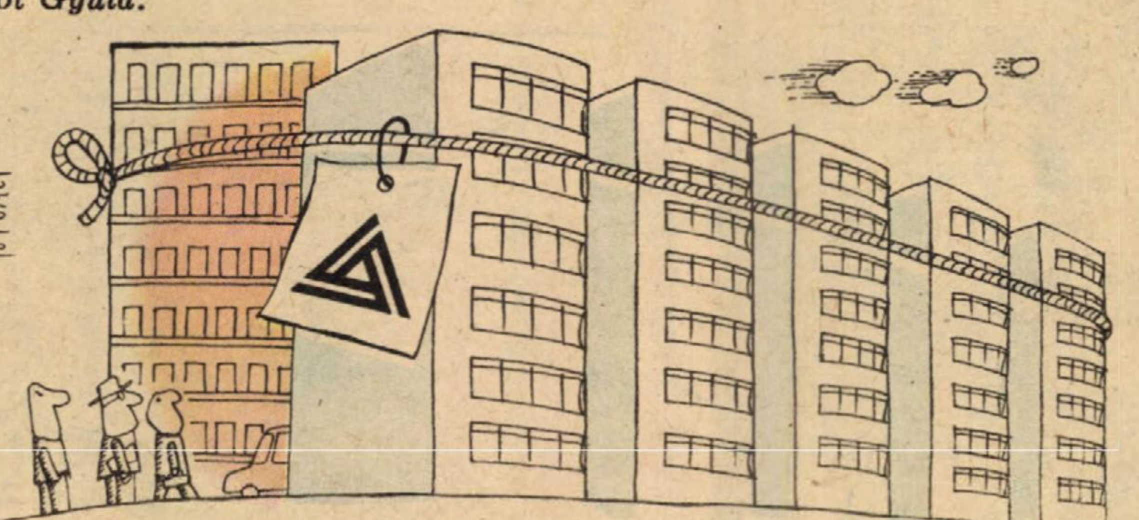
– Ez a szerkesztőség sokat kellemetlenkedik. Nem kellene újra lebontani őket?

Lehoczki István:

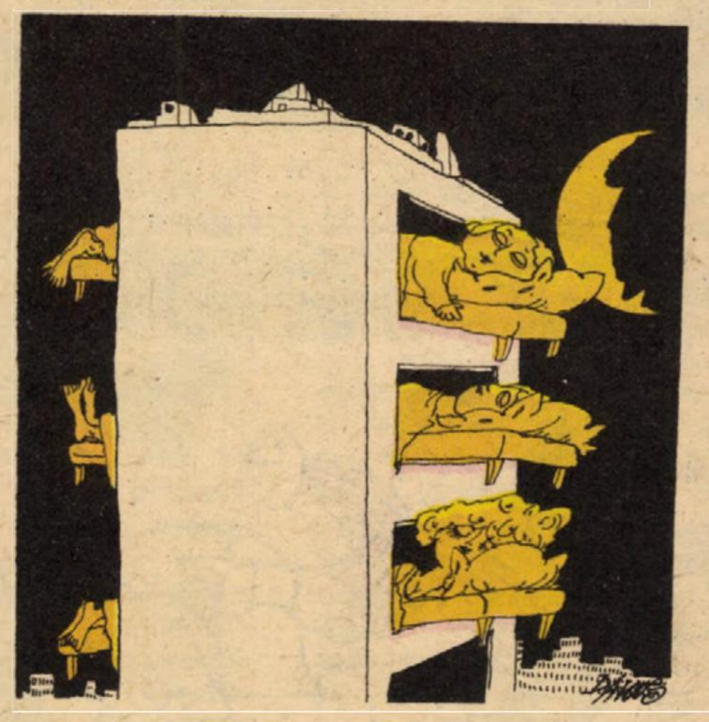
– Nem tudna kölcsön adni elsejéig pár százezer forintot lakásra?

Tót Gyula:

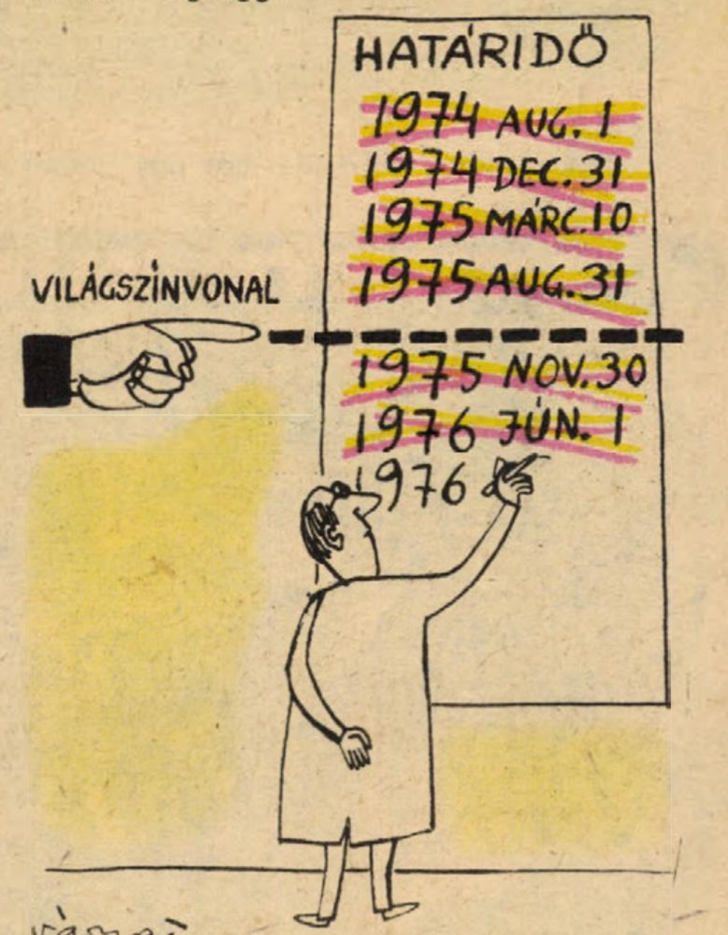
– Kapott-e valamelyik lakótelepünk kiváló minősítést?!...

Dallos Jenő:

– Az emberek nagyok nálunk, vagy a lakások kicsik?

Várnai György:

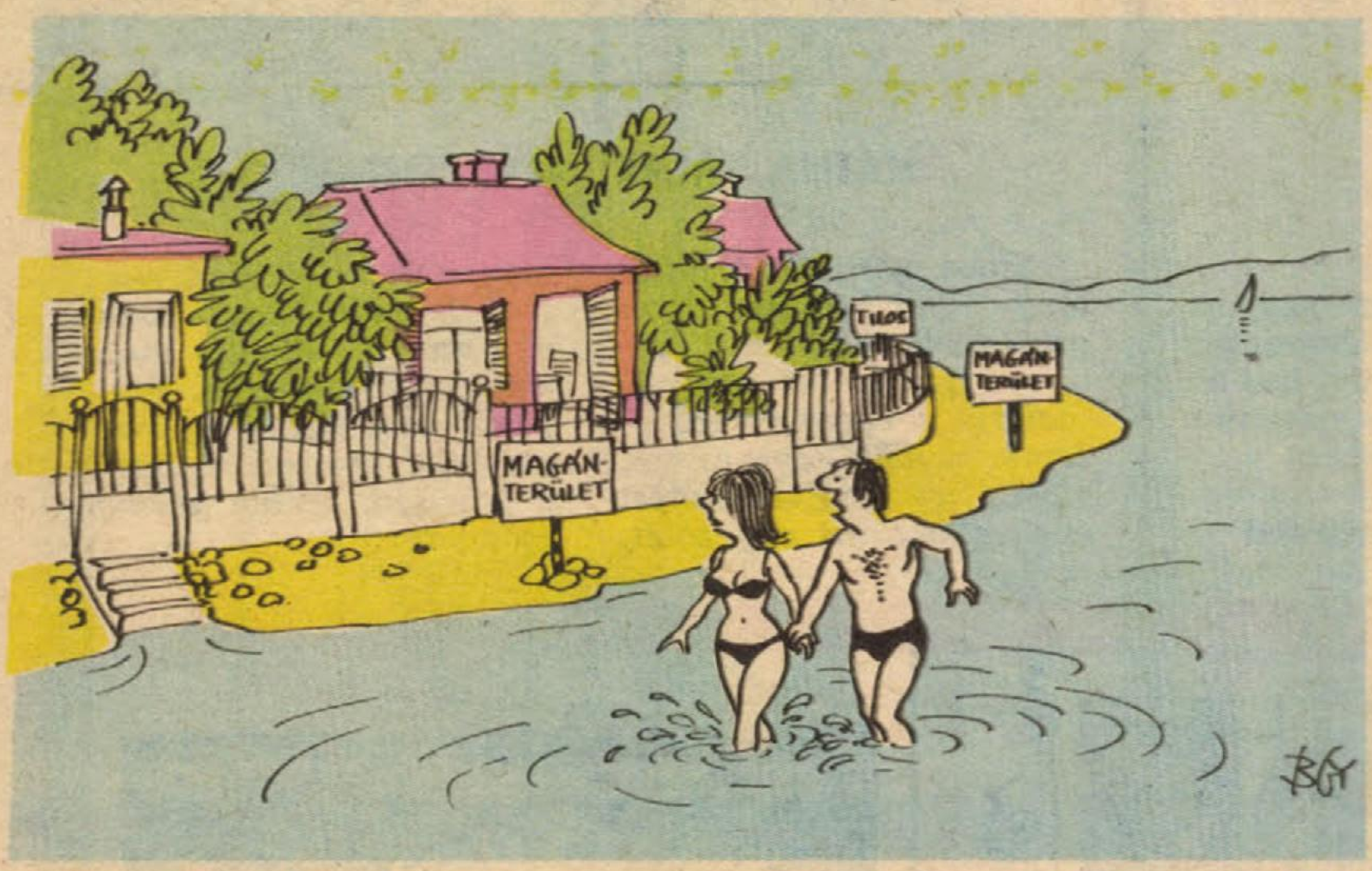

– Igaz, hogy határidő-módosításokban felülmúltuk a világszínvonalat?

KÖNYVKIADÓBAN

– Kovács, hagyja ezt a trükköt. Megmondtam, hogy nem kell sci-fi kézirat.

– Akarattyánál tudok egy helyet, ahol partra szállhatunk!

ÉLETUNT CSATÁR

– Isten tudja, miért, de már egy gólnak sem tudok örülni...

FEKETE HUMOR

– Van valami híres halottjuk, néni?

Georgij Marcsik:

A kötéltáncos

Nagyszerűen ugrott ez a nyúl. Fel is vették a cirkuszba. A nézők nem győzték csodálni remekbe szabott ugrásait. Hősünk pedig a dicsőség mámorában egyre ügyesebben ugrott. Meg is kapta az érdemes művész címet. Örömében újabb számot tanult be: kötélen táncolt. Nem is akármit. Rock and rollt.

Kinevezték cirkuszigazgatónak. Hogy ugorjon még magasabbra. Ragadja magával az egész társulatot.

És kezdte magával ragadni. Pontosabban, kezdte volna. A baj akkor kezdődött, amikor kiderült, hogy önálló döntéseket kel hoznia. De a nyuszinak fogalma sem volt róla, hogyan.

Felkereste például az oroszlán. Leült, keresztbe vetette a lábait és tanácsot kért.

— Hallgatom — futott át a borzongás a nyuszi hátán.

— Ha nem volna ellenvetésed — kezdte elgondolkozva az oroszlán — leharapnám a fejét...

— Kiét?! — borzadt el a nyúl.

— A szelídítőmét. Idegesít. Gondold csak meg, állandóan bedugja a szájamba. És micsoda fejet dug be az a disznó! Egy víziló is felfordulna a hajolajától, pedig az nem túl válogatós. Nem tudod, mi a fenének neki hajolaj? Alig van haja! Nem beszélve az szeréről...

— Bocsáss meg — dadogta a nyúl. — Jól értettem? Csak úgy leharapnád a fejét? Hát érdemes? Elvben semmi kifogásom nem lenne ellene, de tekintettel kell lennünk a társadalomra is... Lármát csapnának. Felelősségre vonnának, ha másért nem, az állami tulajdon rongálásáért...

— Egy ilyen fejért nem kár... Leírnák a többi fogyóeszközzel együtt... — próbált érvelni az oroszlán. De aztán a nyúlra nézett, felállt és távozott.

Aztán jött a vipera. Ahogy feltűnt a küszöbön, a nyúl a lámpaernyőre ugrott és reszketett.

— Ugyan, minek ez a riadalom? — mosolygott a vipera. — Csak a külsőm ilyen antipatikus, de a lelkem nemes...

Bizalomgerjesztően tekintett a magasban lógó cirkuszigazgatóra. Az leugrott és megpróbálta magát egy vezető pózába vágni. Azt várta, hogy a kígyó dicsérje a társulatot. Annak azonban eszében sem volt senkit megdicsérni. Ehelyett elkezdte sorolni a hibákat.

— A csimpánz nem támogatja a vezetés elképzeléseit. A tigrisek hisztiznek. A fókának nem adhatnak annyi halat, hogy elégedett legyen. A krokodil még a porondon is alszik...

A nyulunk tudta, hogy ezt a pletykafészket ki kellene dobnia. De nem merte. Még őt is megmarná... Ezért hát szépen megköszönte a felvilágosítást és remegve megcsókolta hideg pofáját.

„A fene egye meg ezt a munkát!" — gondolta keserűen a nyuszi. — „Naponta egy sor megoldatlan feladat. És mennyi buktató! Ki győzi valamennyit kikerülni..."

Ekkor toppant be a világosító. A zsonglőrök után adjon teljes fényt, vagy vegye le azt?

A nyúl lábai a földbe gyökereztek.

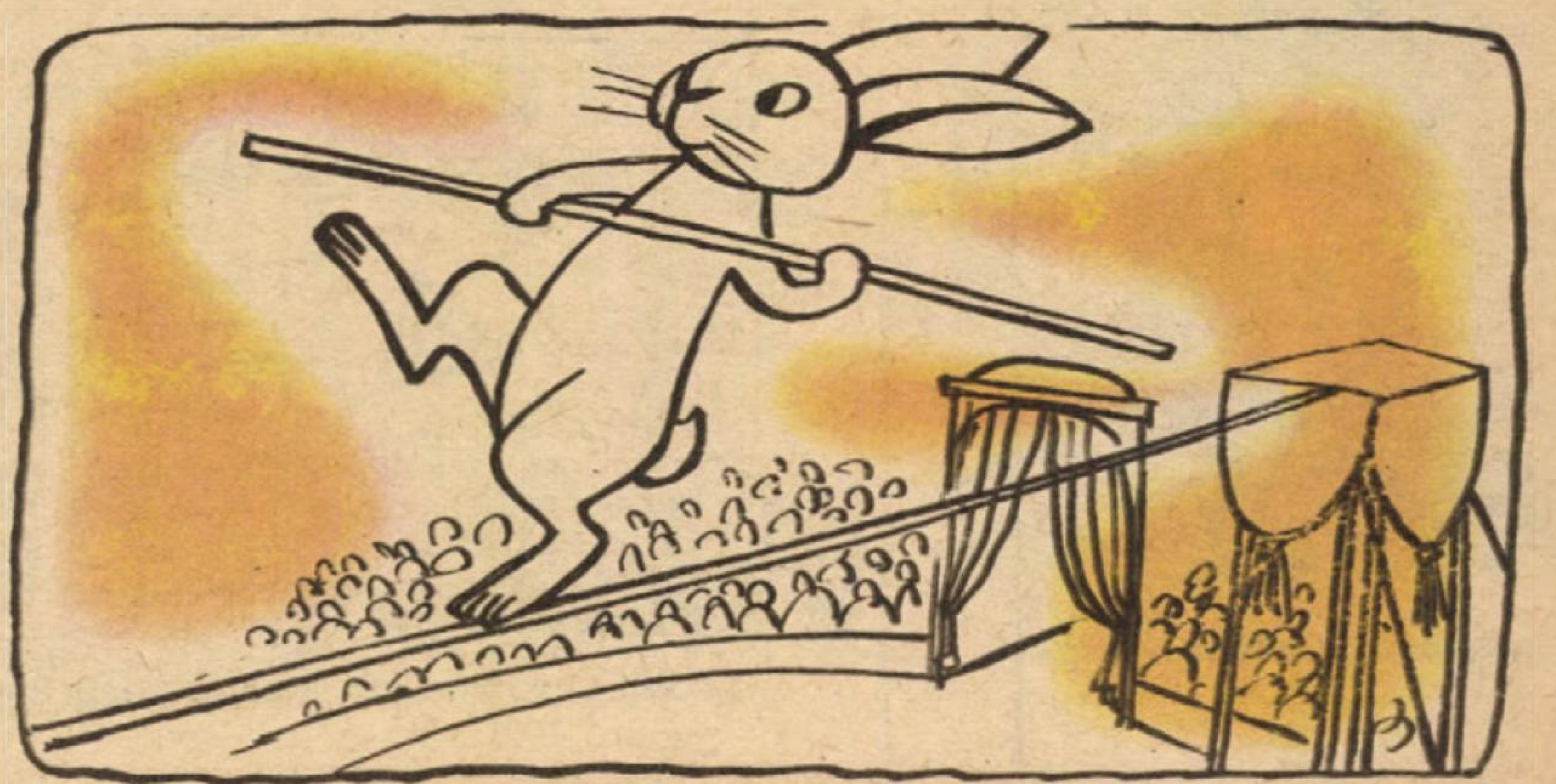
— Majd megbeszélem az illetékesekkel — bökte ki zavarában. — Addig is döntsön a saját belátása szerint és a saját felelősségére.

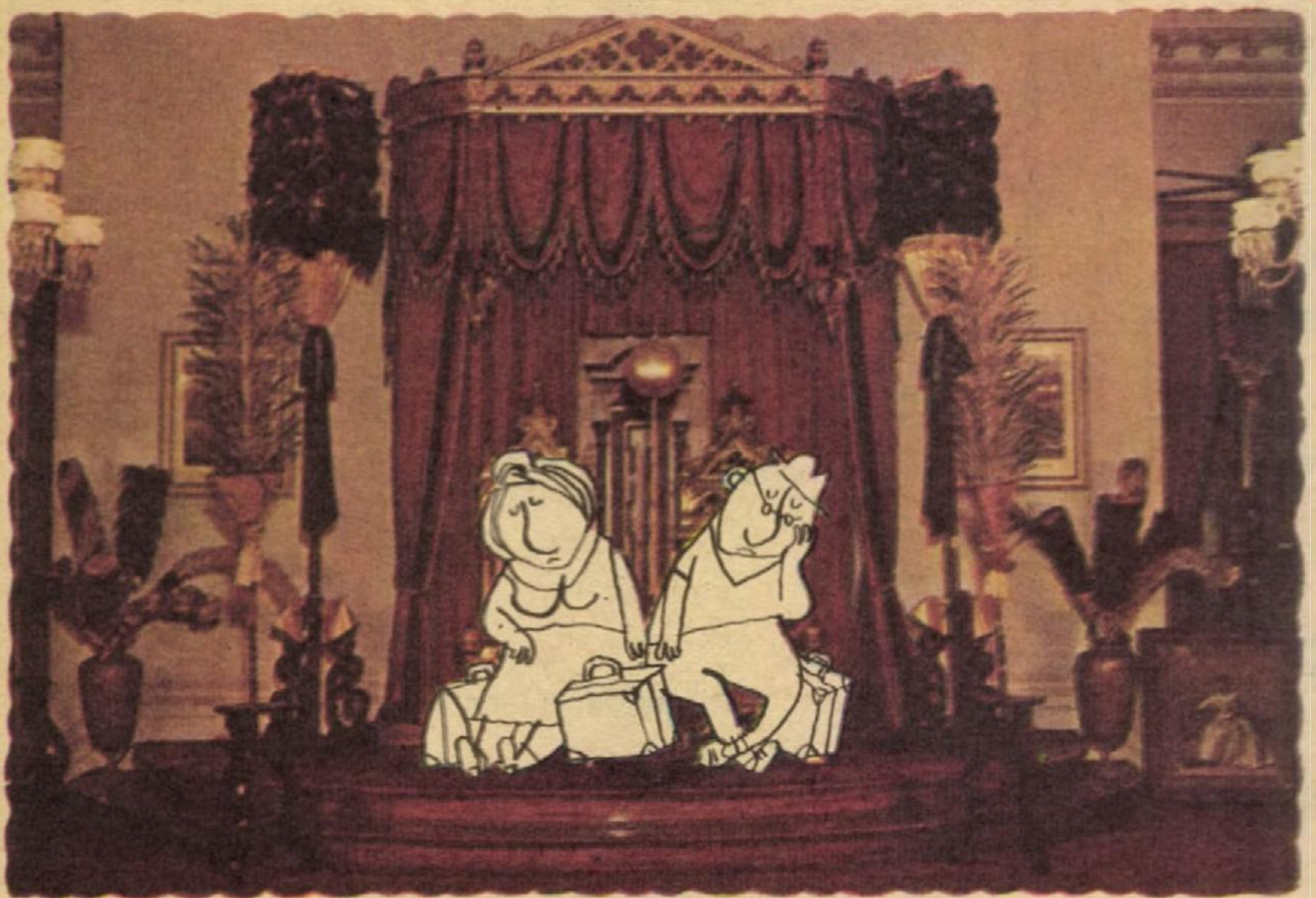
Ezzel kezdődött az igazi karrierje. Vezetői képességének tökéletesedése. Megtanult viselkedni: testet és hangot hordozni. És leereszkedően mosolyogni.

Amikor felelősséget kellett volna vállalnia valamiért, vagy dönteni bármiben, bátran, magabiztosan vetette oda: „Még meggondolom, megbeszélem, egyeztetem." Vagy ami még ennél is jobb módszer: vállonveregette a döntésre váró beosztottját, ábrándosan rámosolygott, aztán bemutatta kedvenc számát: a kötéltáncot.

A sikereket naponta learatja. A plakátokon a legnagyobb betűkkel az ő nevét hirdetik. Az előadás végén ő lép frakkban a közönség elé és köszöni meg a társulat nevében a viharos tapsokat. És már a kulisszák mögött jár, de még mindig hallja a tapsot, amely őt ünnepli. Őt, a kötéltáncost...

Oroszból fordította:
Barabás Péter

LEHOCZKI

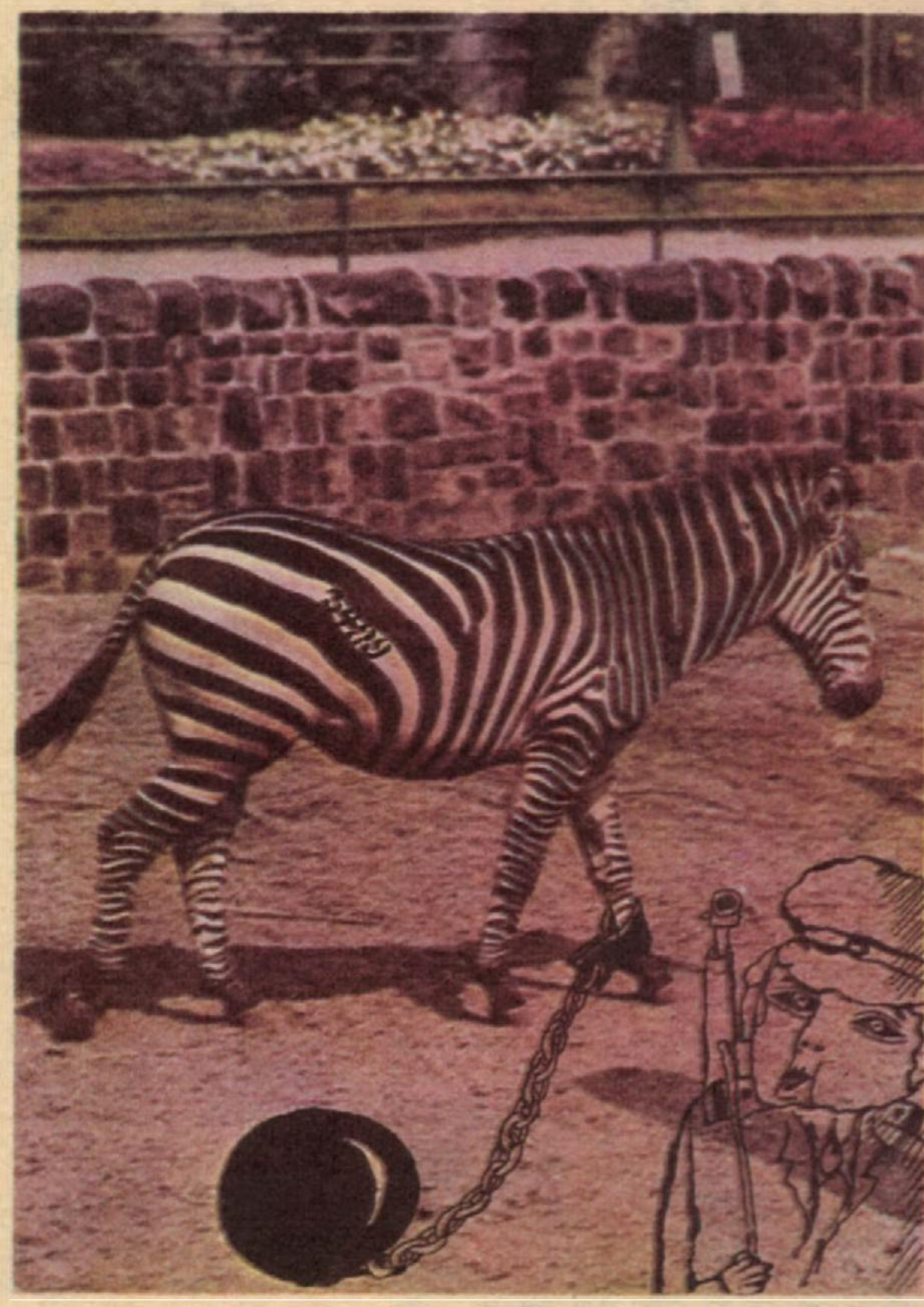

BALÁZS-PIRI

VÁRNAI

KÉ-PES-LAP

DALLOS

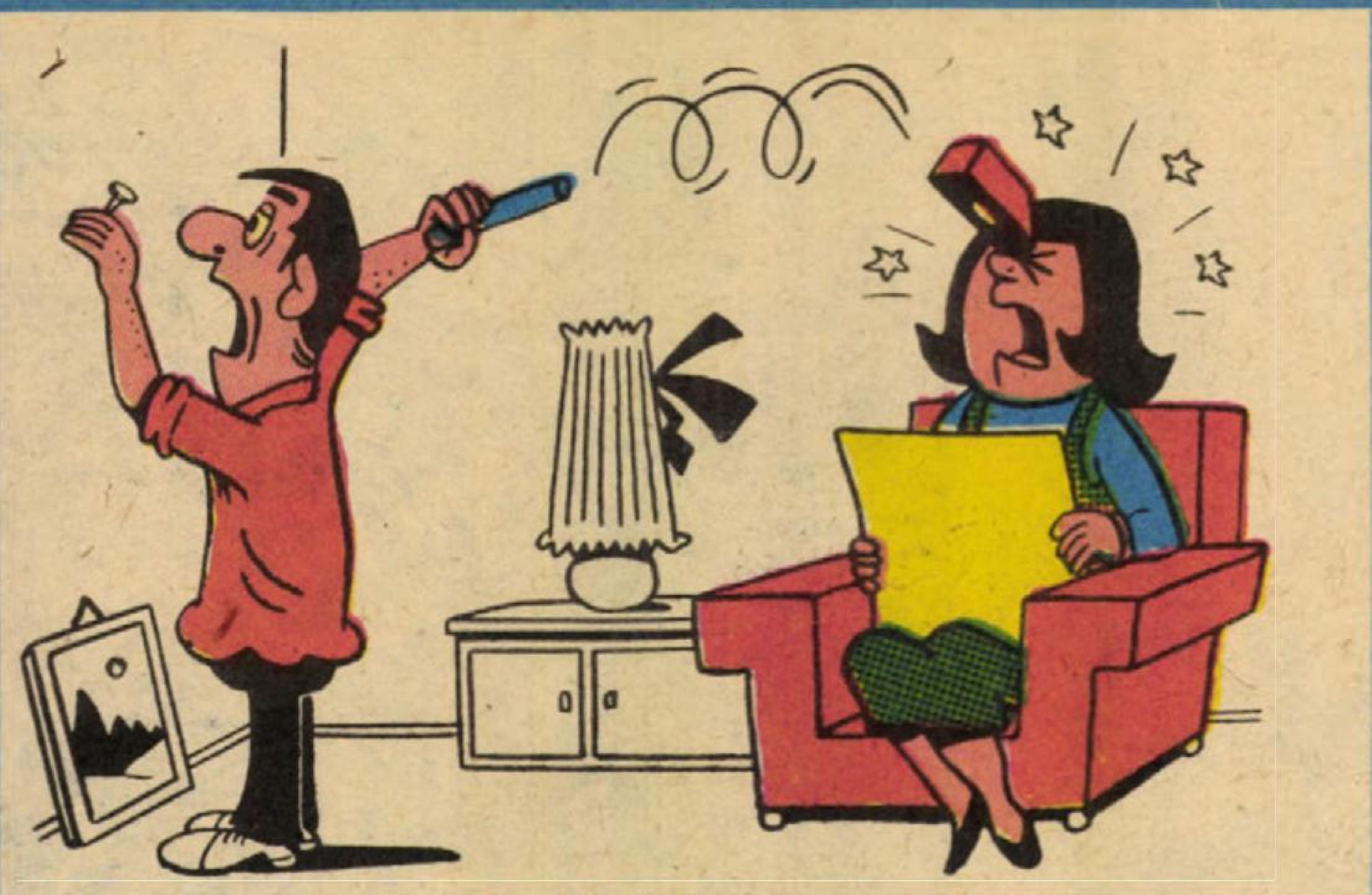

FÜLÖP

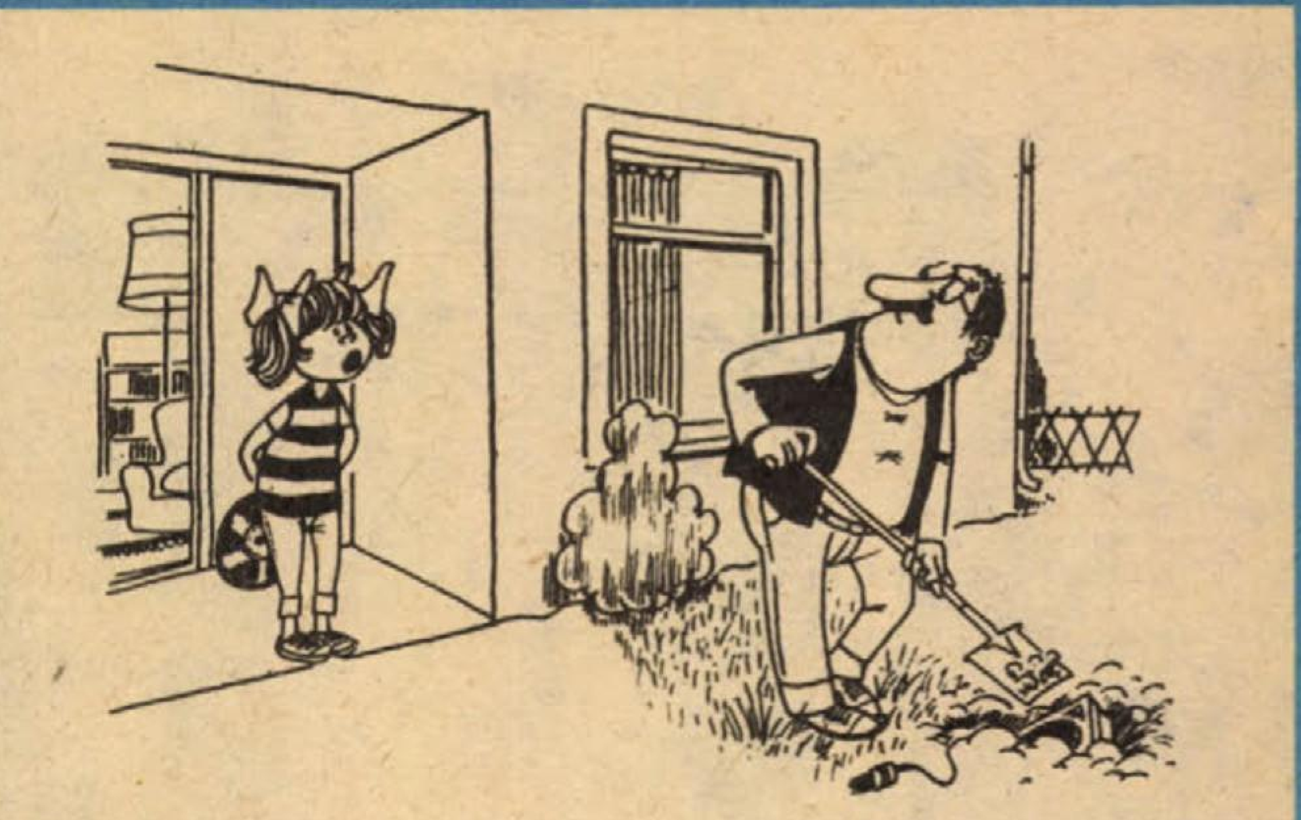

BRENNER

import humor

– Ugye mondtam, drágám, hogy nálunk vannak a világ legjobb kalapácsvetői.

– Papa, nem tudod véletlenül, hol van a lemezjátszóm?

A BIKA ÁLMA

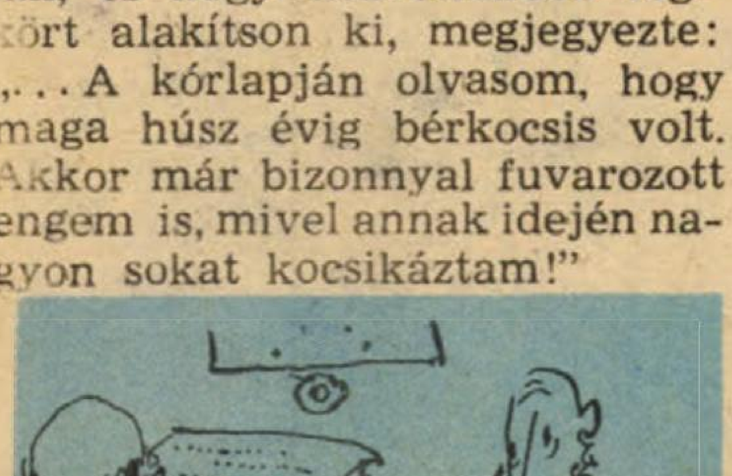

MINDENKI FELKÉSZÜLT

RÉGI HISTÓRIÁK

Wagner Jauregg, a világhírű becsi ideggyógyász professzor egy búskomorságban szenvedő beteget vizsgált meg a klinikáján, és hogy közvetlenebb légkört alakítson ki, megjegyezte: „...A kórlapján olvasom, hogy maga húsz évig bérkocsis volt. Akkor már bizonnyal fuvarozott engem is, mivel annak idején nagyon sokat kocsikáztam!”

Mire a búskomor páciens váratlanul elnevette magát: „Azt nem hiszem, professzor úr, ugyanis én halottaskocsis voltam.”

*

Nagyon régen történt. Egy Habsburg főherceg és neje látogatást tettek a steini fogházban, amelynek igazgatója az asztalosműhelybe is elvezette vendégeit, ahol a főherceg meg-

szólított egy szelíd ábrázatú, kék szemű rabot.

— Mondja jóember, meddig kell még magának ittmaradni?

— Életfogytiglan — válaszolt a fegyenc komoran, az igazgató pedig halkan magyarázt[a]: rablógyilkos, feldarabolt egy öregasszonyt. A főhercegnő elájult, a főherceg pedig szemrehányóan így szólt az igazgatóhoz:

— Kérem, a fenséges asszonyra való tekintettel a következőkben csak ártatlanul elítélteket szíveskedjék bemutatni!

*

Annak idején, mikor a náci haderő már Párizs felé közeledett, az antifasiszta magyar emigránsok délre menekültek, közöttük Kéri Pál is, a századeleji Pest híres politikai riportere. Kéri Marseille-ben a tengerparti sétány ponyvával fedett előkertjében töprengett, merre vigye tovább az útja, mi-

kor rémülten megpillantotta emigráns társát, dr. Ernst Ottót, aki a túlsó oldal tűző napsütésében sétált fel-alá, feltűrt gallérú átmeneti kabátban, fekete keménykalappal. Átrohant hozzá.

— Ottó, tisztára megőrültél?

— Kérlek — válaszolta a ki váló történész — nem tudtam máshová beutazási engedélyt kapni, csak Dél-Afrikába. Es most edzem magam, hogy ott kibírjam árnyékban.

(Andor Leon gyűjtése)

SZILÁNKOK

NAIV LÉLEK

— Ma beadtam a telefonigénylésemet, holnap reggel hat órára ugyanis telefonébresztést szeretnék kérni…

VERSENYTÁRSAK

— Önnek kellemes, udvarias a modora, s ami a legfelháborítóbb, nem csapja be a vevőket. Vegye tudomásul, hogy ez tisztességtelen verseny!

PECH

Ez az én formám! Vettem egy esernyőt. Most meg nem esik az eső.

SZOMSZÉD

— Tegnap egész éjszaka képtelen voltam aludni a szomszédom miatt.
— Mit csinált a szomszéd?
— Ötpercenként átkopogott a falon, hogy ne bömböltessem olyan hangosan a rádiómat, mert nem tud aludni.

BÜSZKESÉG

— Én még soha nem csalódtam az emberekben. Mindig bedőltek nekem! — mondta büszkén a szélhámos.

SAJNOS, ILYEN IS VAN

— Önnek hiányzik egy kereke!
— Sérteget? Kikérem magamnak!
— Félreért. Tolvajok jártak erre. Nézze meg az autóját…

GARÁZDASÁG

— Nem szégyelli magát? A gyengébbet bántja? — kérdezte a garázda, miután belekötött az ökölvívóbajnoka.

FURFANGOS VENDÉG

— Kisasszony, egy gyenge, rossz minőségű kávét kérek! — mondja egy férfi az eszpresszóban.
— Megőrült? — kérdi megdöbbenve egy másik kuncsaft.
— Nem őrültem meg, de ebben a presszóban soha nem azt hozzák, amit a vendég kér.

BECSVÁGY

— Mik a tervei? — kérdezték a kezdő írótól.
— Érettségi tétel szeretnék lenni.

PESSZIMIZMUS

Egyetlen igaz barátom van. De vajon ki az, és hol ismerkedhetnék meg vele?

SZABAD SZOMBAT

— Ön mit csinál szabad szombaton?
— Dolgozom. Egyszer egy héten talán nem árt meg…

Galambos Szilveszter

TÜCSÖK és BOGÁR

Mégis csak felháborító! Ezek a kerékpárosok annyira nem világították ki magukat, hogy még fényes nappal is tisztára busznak meg Wartburgnak nézné őket az ember.

(A Vas népe c. lapból nyirta Mihók Tamás, celldömölki olvasónk)

NYÚLPAPRIKÁS

A paprikáshoz a nyúl elejét és a csontos részeit használjuk fel. Lábasba nagy kanál zsírt teszünk, belevagdalunk két fej vöröshagymát, beletesszük a feldarabolt halat. Egy kávéskanál vöröspaprikát és ízlés szerinti sót. Egy deci fehér bort öntünk

Végre rátaláltunk: ez a legszebb nyúl a halpiacon!

(Egy szakácskönyvben fedezte fel Szabó Imréné, bárándi olvasónk)

rűek, praktikusak. Mégsem veheti fel őket bármikor és bárki. Adódhatnak olyan alkalmak, amikor illőbb ruhában megjelennünk. Ezzel számolt a konfekcióipar is, ezért az idei nyárra többfajta stílusú, más-más alkalomra szóló ruhaújdonságot készített.

Hát bizony adódhatnak…

(Az Ország-Világból ollózta Kálmánfi Antalné)

Úgy tűnik, a néhány éve átadott türkizkék csempés, tetszetős kis bolt máris kezdi kinőni magát. Naponta 60 liter kakaót, 100 liter tejet, 20 liter kultúrát mérnek itt bögrékbe az erre járóknak, napi forgalma olykor eléri a 10 ezer fo-

Kánikulában nem is rossz egy bögre jéghideg kultúra. Főként pasztőrizálva!

(A Zalai Hirlapban fedezte fel Szűcs Péter, nagykanizsai olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

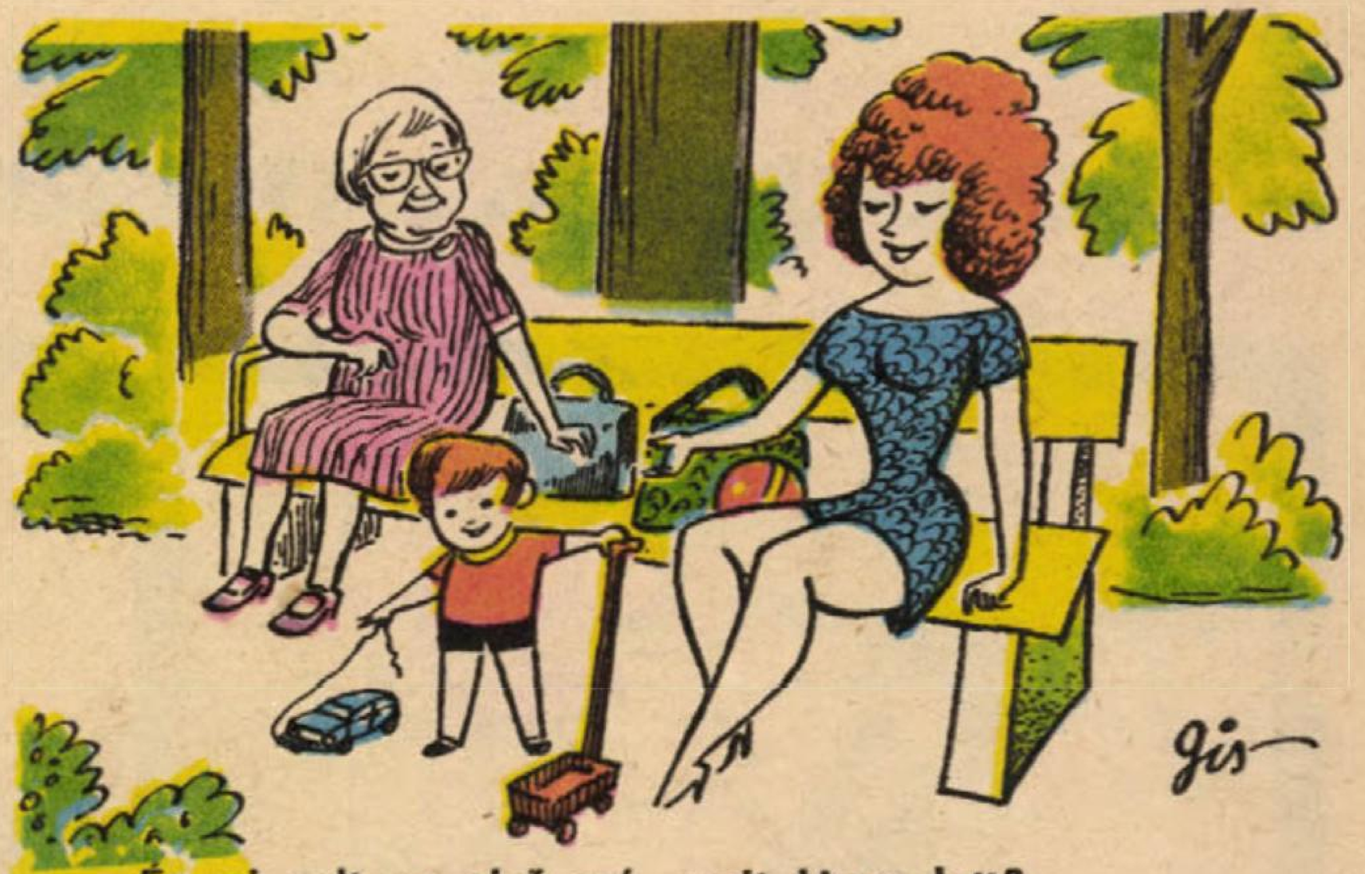

Ez aztán az elővigyázatosság!

(Szentesen fotózta Tóth Ernő)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI…

— Miért szakítottál Olgával?
— A papagája miatt.
— Hogyhogy?
— Egész nap azt rikácsolta: Gyurrrri, csókolj meg, Gyurrri, csókolj meg!
— Na és? Nincs ebben semmi!
— Nincs a csudát! Engem Janinak hívnak.

– És mi volt az első szó, amit kimondott?
– Az, hogy „autó".

SZABADTÉRI SZOBORKIÁLLÍTÁS

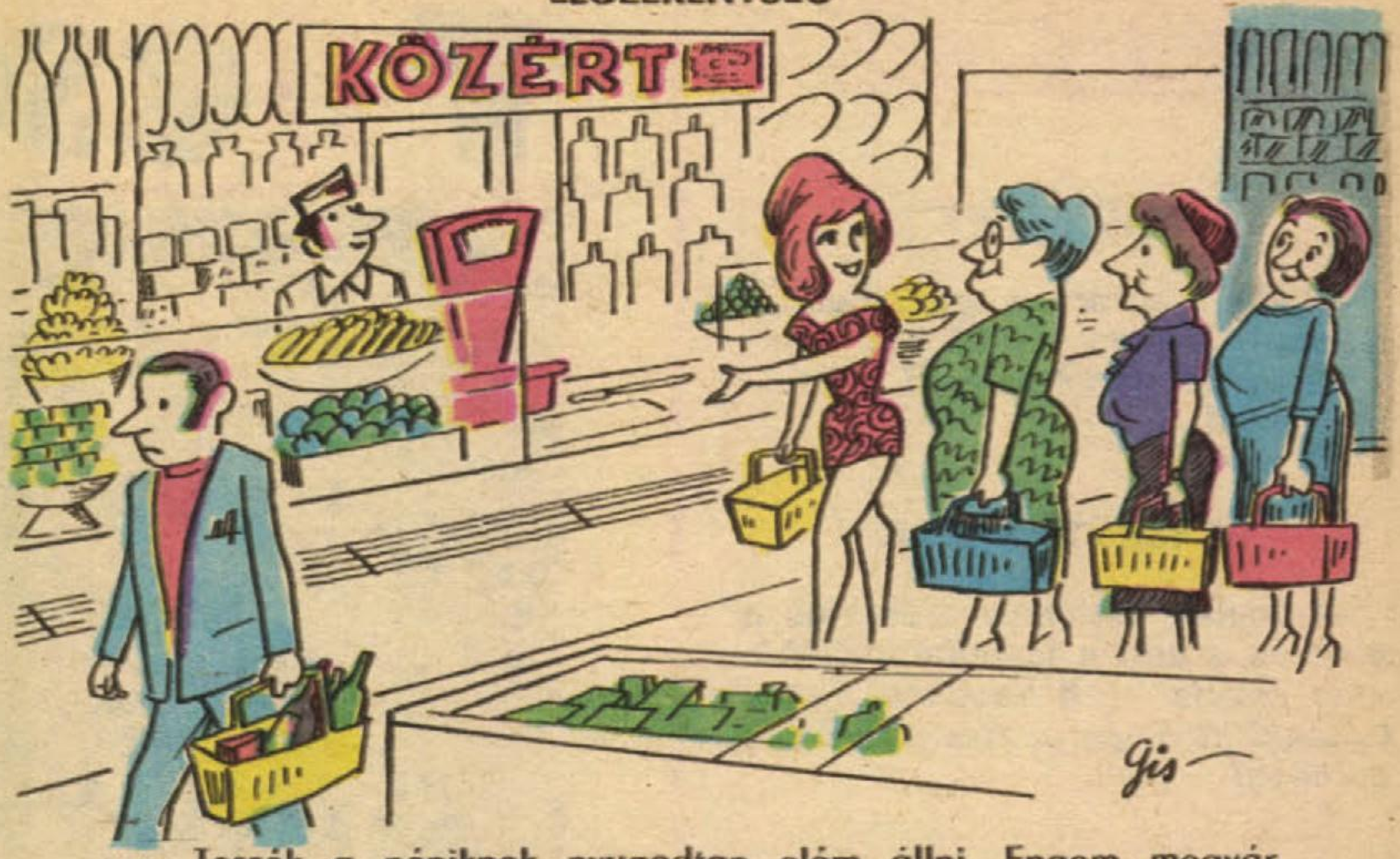
– Ne izgasd magad, könyvtári könyvek!

TERMÉSZETVÉDŐ

– Balta, fűrész?!

ELŐZÉKENYSÉG

– Tessék a néniknek nyugodtan elém állni. Engem megvár munkám a hivatalomban...

(A megfeszített néző) Egy angol mondás szerint a Hamletet nem lehet a dán királyfi nélkül eljátszani. Változtatni azért lehet rajta, ha az ötlet s a mondandó megéri. Az író átigazíthat (most például Illyés a Bánk bánt), újraköltheti (a példa maradhat Illyés, ezt tette Teleki László Kegyencével) stb. Nyugat-európai színpadon sikerrel fut jelenleg egy új Rómeó és Júlia-vígjáték (Ephraim Kishon), amelyben a halhatatlan szerelmesek nem pusztulnak el, hanem harminc évi házasság után iszonyúan unják egymást. Az ilyen újjáköltésnek a vígjáték talán az egyedül elképzelhető műfaja. Mulatságos lehetne például egy olyan Othello-változat, amelyben a mór a végén nem megöli, de megöleli Desdemonáját, mert felismeri, hogy félrevezette a gaz Jágo, akit ezért a birodalom legtávolabbi garnizonjába helyeztet át. Mindez *A feltámadás elmarad* című tévéjátékról jutott eszembe, amelyben úgy adják elő a passiójátékot, hogy nem hajdanvolt lator névrokonom, hanem Jézus szabadonbocsátását kéri Pilátustól a nép. Csakhogy az új helyzetből semmi további fonákság nem fakadt. Ez nem volt mulatságos vígjáték, de igazi szomorújáték sem, lapossága és vontatottsága leginkább a nézőt feszítette az unalom keresztjére. Az élvezetes tévéjáték elmaradt.

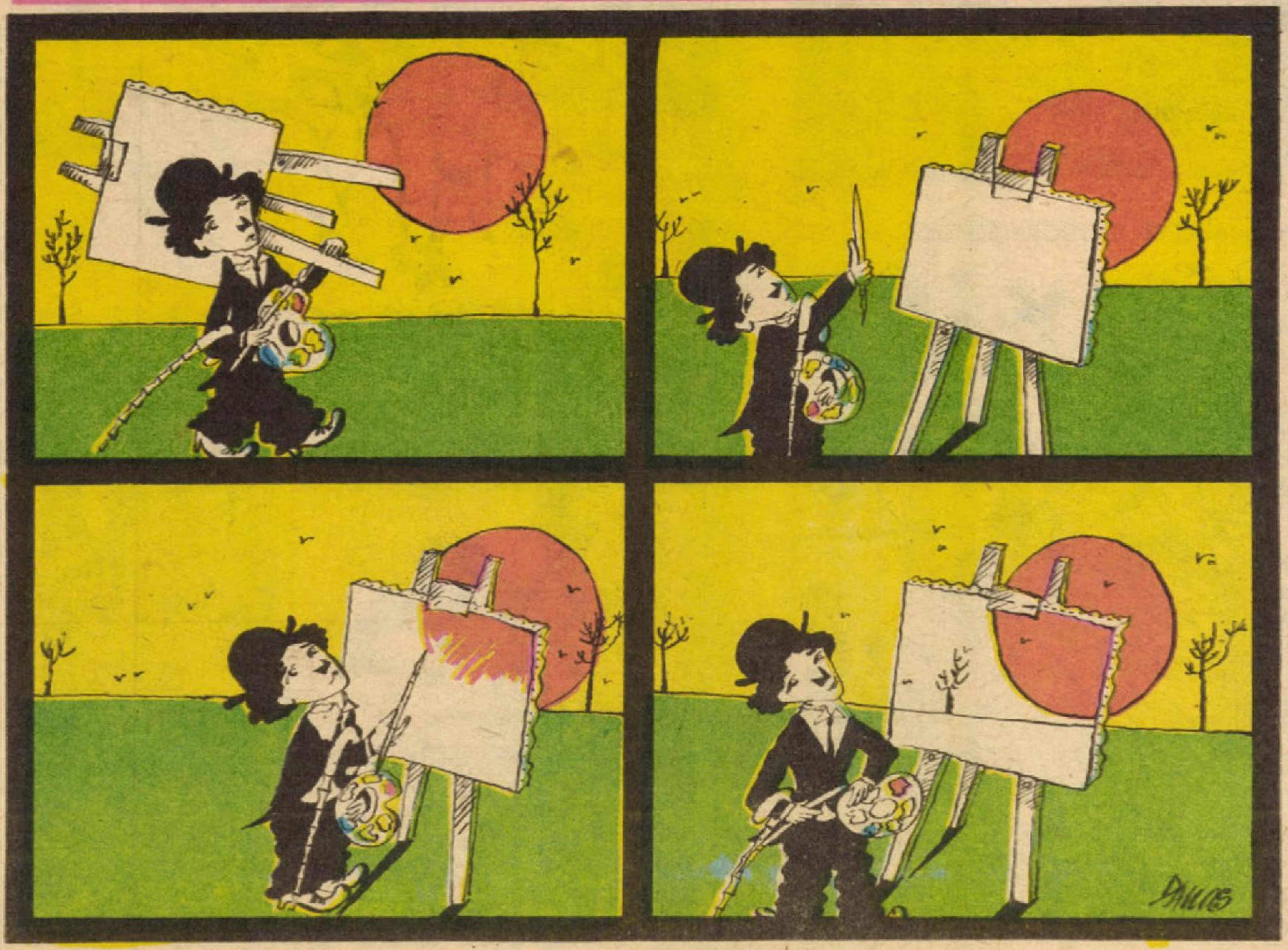
(A szerep elmarad) A Filmmúzeum és a filmklubok bérleti előadásain mostanában sűrűn vetítik az *Olajváros* című filmet. 12 éves korom tájt, szenvedélyes mozitöltelékként, ma is emlékszem, mennyire vártam a bemutatót, a hosszú és hatásos előzetes mozipropaganda alapján. A sztárok miatt. Spencer Tracy! Clark Gable! Claudette Colbert! Hedy Lamarr! Nem kevesebb, mint négy felkiáltójeles nagyágyú szerepelt a filmben. Amiből csak arra emlékszem máig is, hogy csalódást okozott. Untam. És arra, hogy akkor, az Olajvároson tanultam meg: sztárparádéval is születhet rossz film, mint ahogy kevéssé ismertekkel is készülhet remek. Sajnos ez is A feltámadás elmarad című tévéfilmről jutott eszembe. Amely ugyancsak tele volt felkiáltójeles nevekkel, kedvenc színészeim egész hadseregével. Mensáros, Tomanek, Kozák, Sinkó, Horváth Sándor, Haumann, Horváth József, Koncz, Szirtes Ádám, Szilágyi Tibor, Iglódi, Madaras... De hát — hiába, ha a szerep elmaradt.

(Pénz-ellenes tanfolyam) Mintha pénzről lebeszélő tanfolyamot indított volna a tv. A *Családi sírbolt* című magyar tévéjátékból az derült ki, hogy nem érdemes maszek vásározóként rongyos 3 millióért kastélyt venni, mert a végén úgysem abban, hanem egy börtönzárkában kell meghúzódni. A *Melyik úton járjak?* című amerikai mozifilm — egyébként Hollywood ötletes-elmés paródiája Hollywoodról — arra tanított, hogy a sok pénz azért katasztrófa, mert először még többet, utána boldogtalanságot s idő előtti halált okoz. A kétmenetes tanfolyam hatására már meg is utáltam az átkozott pénzt —, aztán láttam A Hét riportját a balesetvédelmi mulasztásokról. Kiderült, hogy az építőipari munkások egy része azért mellőzi a balesetvédelmi szabályokat, mert pontos betartás esetén kevesebb pénzük lenne a borítékban. Úgy látszik, ők nem látták az itt említett filmeket. Különben tudnák, hogy pénz — ugyan minek?

Barabás Tamás

CHAPLIN ÉS A NATURÁLIS FESTÉSZET

Dallos Jenő rajza

AZ MÁS

A londoni Courierből vettük az alábbi történetet.

Az orvos fogyasztó tablettákat ír fel Mr. Robinsonnak. A kövér páciens lefekvés előtt beveszi az első tablettát és különös álmot lát. Hajótörött egy déltengeri szigeten és egyszerre csak felbukkan egy csodálatosan szép leányzó, meglehetősen hiányos öltözékben. Mr. Robinson üldözőbe veszi, hajnalig kergeti és verítékben úszva ébred. A furcsa maratonfutás aztán még további öt tablettán és öt további éjszakán át folytatódott, s a kúra végére Mr. Robinson tíz kilót fogyott.

Mr. Brown, Robinson hasonlóan nehézsúlyú barátja hallja a történetet, ő is elmegy az orvoshoz, neki is felírnak hat tablettát. Mr. Brown lefekvés előtt beveszi az elsőt: álmában egész éjszaka vérszomjas bennszülött harcosok csapata üldözi és verítékben úszva ébred. A furcsa maratonfutás aztán még további öt tablettán és öt további éjszakán át folytatódik, s a kúra végére Mr. Brown is lead tíz kilót. Aztán újra elmegy az orvoshoz és felelősségre vonja: miként lehetséges, hogy Mr. Robinson sokkal kellemesebb álmok közepette válhatott meg súlyfeleslegétől?

— Tudja, kérem — magyarázza az orvos. — Mr. Robinson privát páciensem. Maga viszont a társadalombiztosítótól jött.

ÖN SZERINT MIT MOND A SZOBOR?

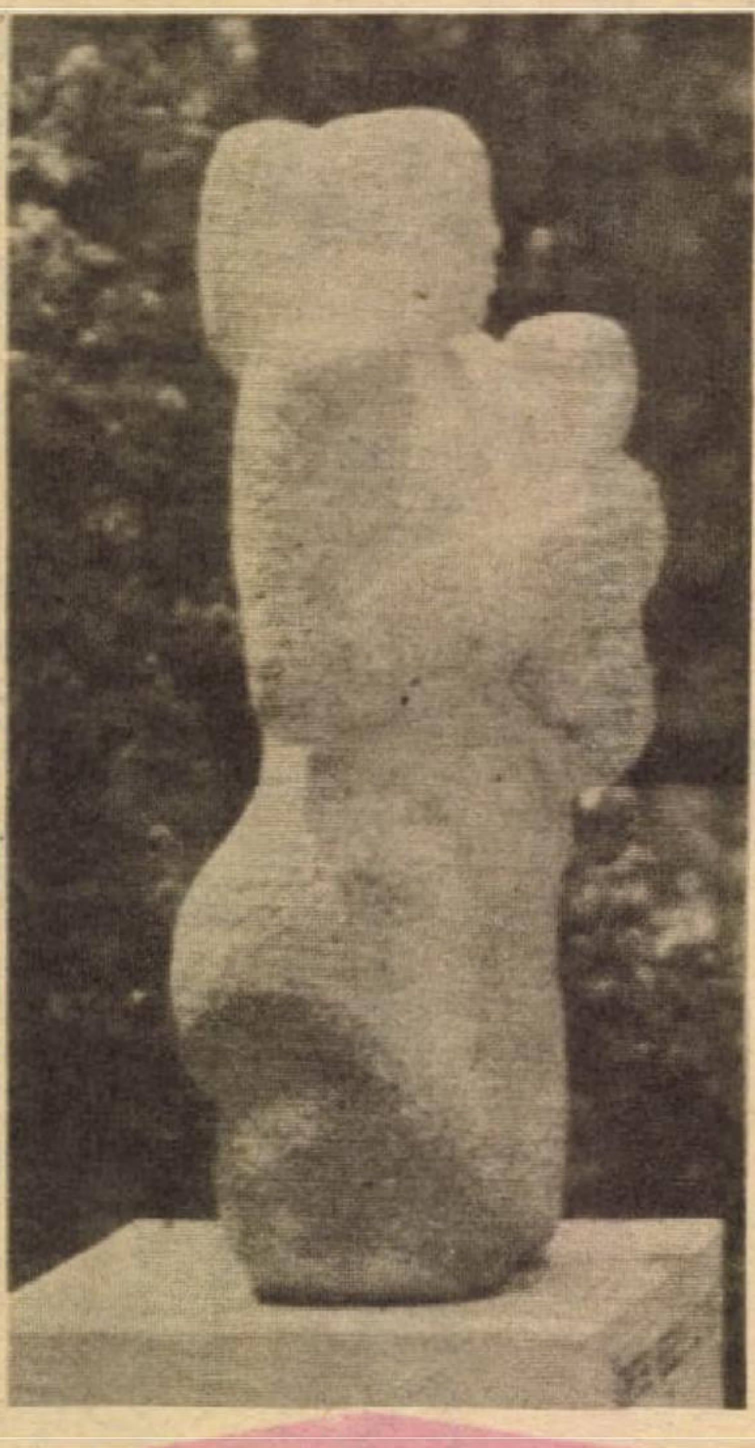
Szerkesztőségünk ezen a héten az alábbi válaszokat jutalmazza:

MAKRISZ AGAMEMNON:

„BARÁTSÁG"— Kattinsd már el azt a fényképezőgépet, meddig üljünk így?

(Beküldte: Varga Imre, Okány, Mikes Kelemen u. 11.)

GYURCSEK FERENC:

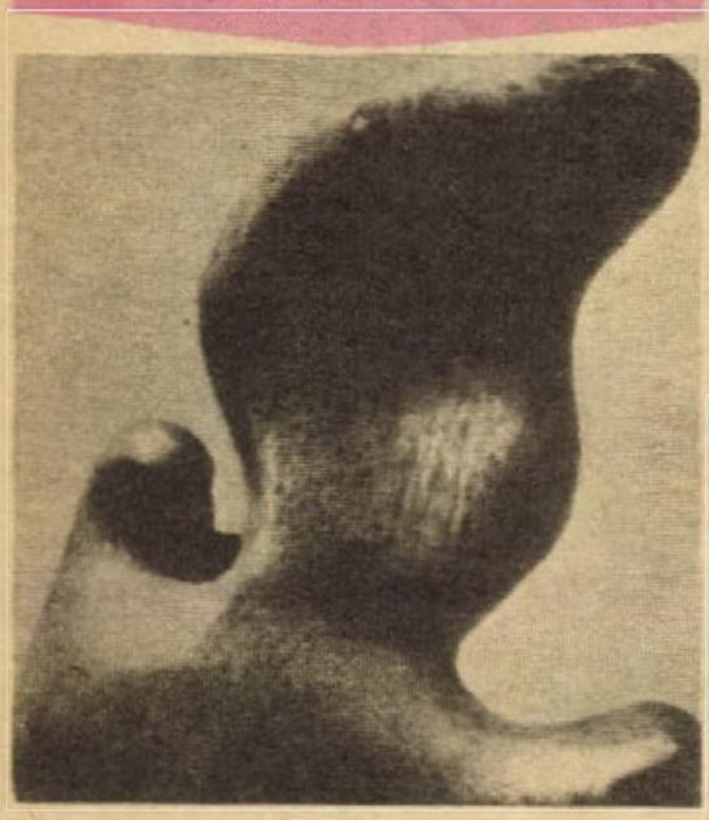
„ANYA, GYERMEKÉVEL" — Annyit jártam egy bölcsődei férőhely után, hogy térdig kopott a lábam.

(Beküldte: Szőnyi Istvánné, Földes, Dózsa Gy. u. 7.)

GAMAL AL-SAGNINI:

„GALAMB" — Szerencsére a héja még nem ismert fel!

(Beküldte: Varga Sándor, Bp. 1035 Szellő u. 2.)

KALLIPYGOSI APHRODITÉ:

— Ugye, szépen lesültem a Balatonnál? ***(Beküldte: Bánáti Józsefné, Bp. 1081 Mező Imre út 21.)***

GAUDIER-BRZESKA:

„ANYASÁG" — Akármit mond apád, azt az aranyos kockafejedet tőlem örökölted!

(Beküldte: Molnár Margit, 2028 Pilismarót)

Szerkesztőségünk új pályázat kiírásán gondolkodik, ezért arra kérjük olvasóinkat, hogy az „Önnek mit mond a szobor?" című pályázatunkra további ötleteket már ne küldjenek be.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 395-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

*

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
76.2308/2—36 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

Tragédia

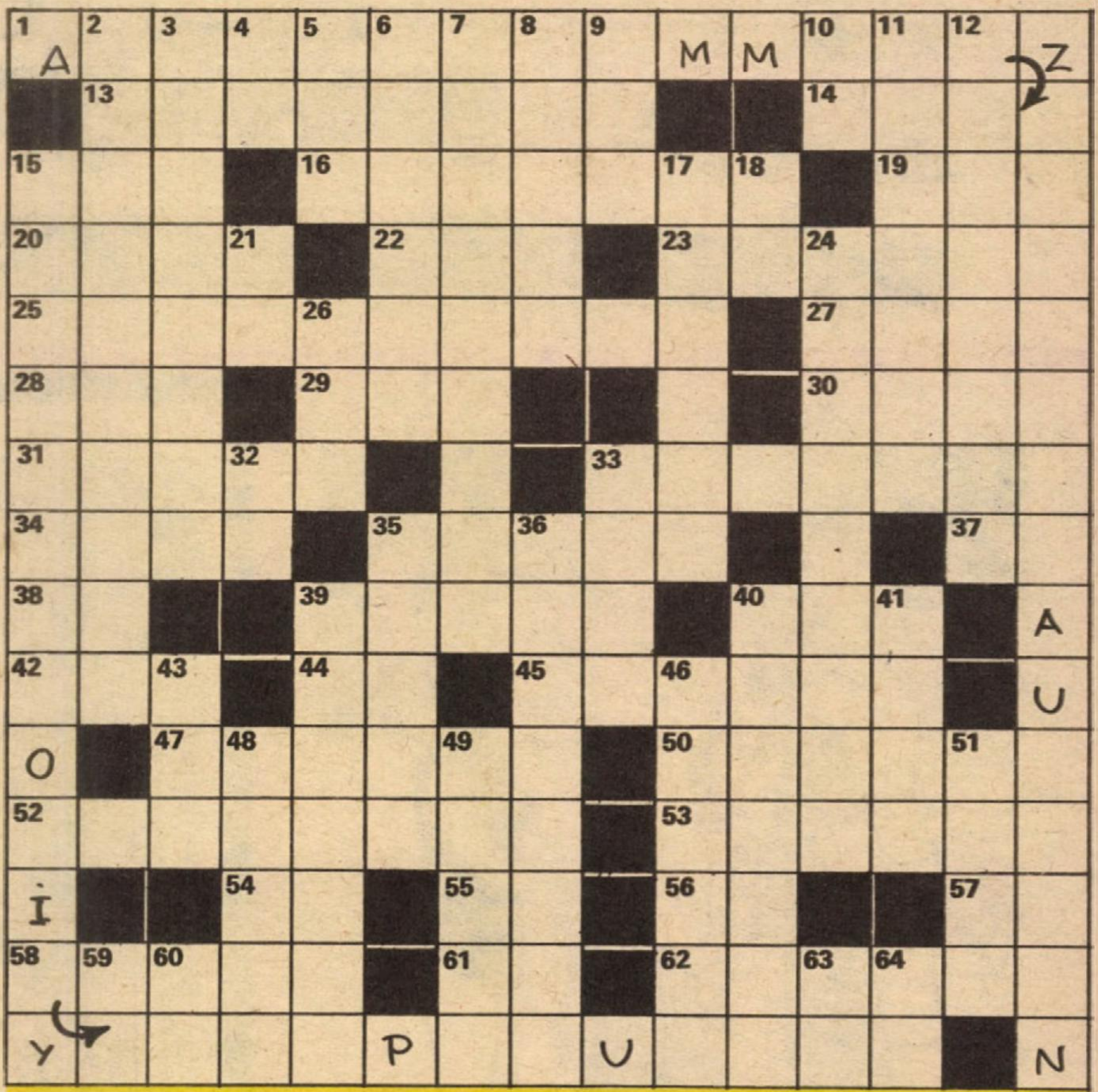
Klovács kétségbeesetten meséli a hivatalában: — Vízszintes 1. — Általános részvéte közepette megkérdezi a kollégája: — Függőleges 15. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb szeptember 6-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Többek közös és nagy ijedsége
14. A csorda terített asztala
15. Helyrag
16. Kétszavas meteorológiai előrejelzés
19. A madár fészket
20. Lóverseny-műszó (a tét, amit a hivatásos fogadó ígér)
22. Indulatszó („ja persze!")
23. Ilyen szervünk a nyelv
25. Zenei műszó (visszatartva)
27. Segédeszköz a járáshoz (névelővel)
28. Z. A. E.
29. Római 48
30. Angol grófság
31. Előzetes értesítés — közismert idegen szóval
33. Olasz költőnő, Michelangelo szellemi barátja (egyébként: nevezetes család a középkori Itáliában)
34. Japán rádiómárka
35. Roham, támadás
37. Névelő
38. Z. L.
39. Ásításra késztet
40. Z. E. H.
42. Valaminek a tartója
44. Tisztelt cím!
45. Olasz repülőtábornok, sarkkutató
47. Egy bizonyos számtani műveletet végez
50. A földszintnél magasabban van
52. A világ egyik leghíresebb festménye
53. Görög költőnő, az első lirikus, akinek a nevét ismerjük
54. P
55. Az alumínium vegyjele
56. Z. N.
57. M
58. A Víg özvegy zeneszerzője
61. Négylábú állat
62. Nagyobb közhivatal egyik helyisége

FÜGGŐLEGES

2. Egy vígopera címe
3. A 20. század egyik fizikai lángelméje
4. Olasz névelő
5. Férfinév
6. Pest közelében termő kitűnő őszibarack jelzője
7. A gyógyíthatatlan elmebetegre mondjuk
8. Sokat emlegetett fennsík a Közel-Keleten
9. Mutatószó
10. Mint az 57 vízsz.
11. Növényi rostok fésülésére használt eszköz
12. Magas kalóriatartalmú táplálék
17. Nyaralóhely a Balaton mellett
18. Azonos betűk
21. A 37 vízsz. fordítottja
24. Házak egységes terv alapján épült csoportja
26. ... de Janeiro
32. Z. Y.
33. Az ókori Róma politikus-írója, Karthago halálos ellensége
35. Annát becézik így is
36. Zeus sokat kínlódott fia
39. Eredményesen üldözte
40. Förgeteges téli idő
41. Ezt kiáltja a fuldokló, ha angol
43. Magyarán: megveszteget
46. Felönt a garatra
48. Többnyire földmunka eszköze
49. Elsötétítő berendezés az ablakon
51. Módjában áll enni
59. Azonos betűk
60. H. N.
63. Az átló kellős közepe
64. A 35 vízsz. kezdete

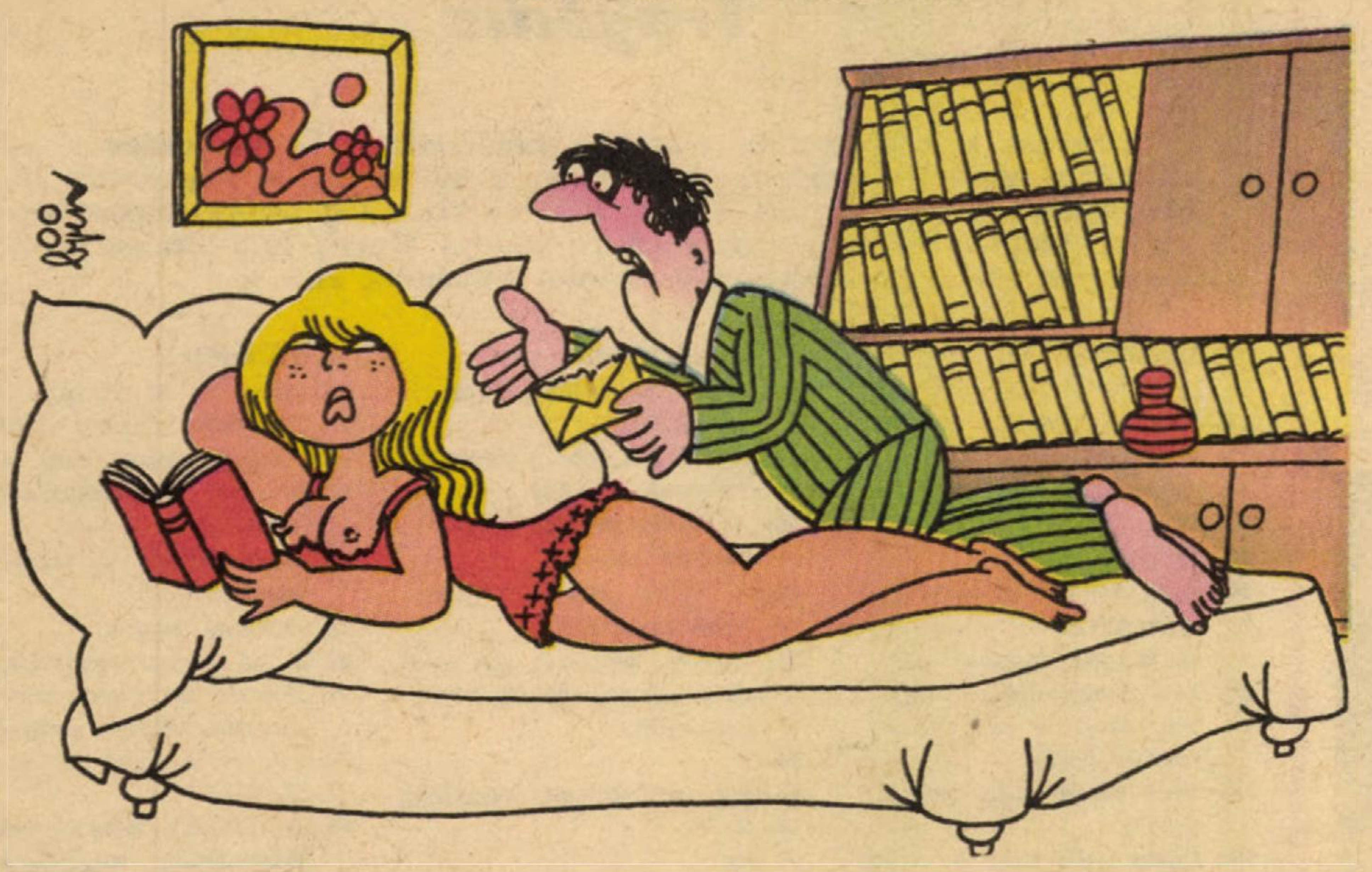
RÖVID JELLEMZÉS

című keresztrejtvényünk megfejtése:
Kibírhatatlan ember, de ez az egyetlen hibája.

100—100 forintot nyert:
Garay Eszter, 5309 Berekfürdő, Fürdő u. 35.
Kovács József, 6723 Szeged, Tarján 504. B. II. 7.
Glatter Ilona, 1051 Budapest, József A. u. 1. I. 3.

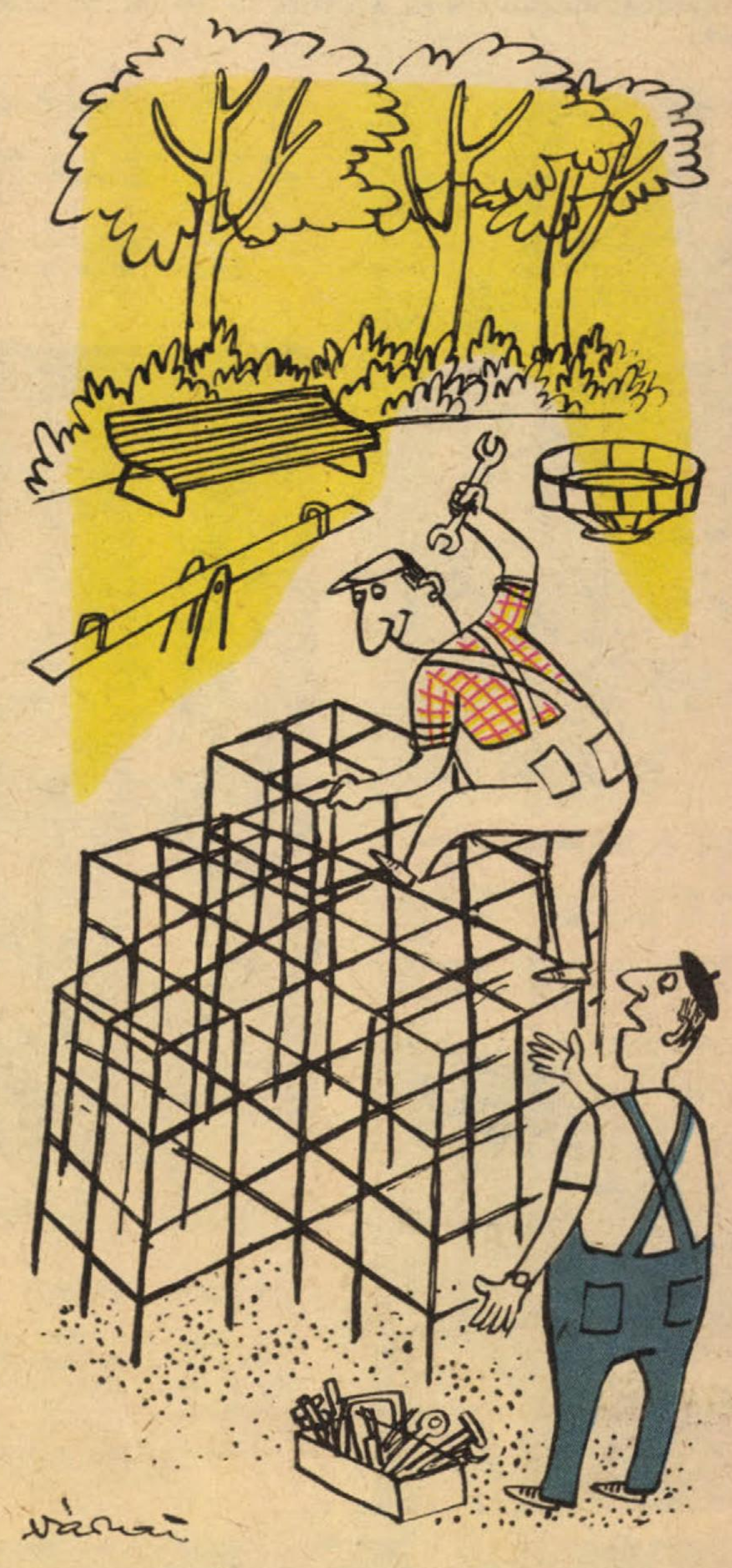
A nyereményeket postán küldjük el.

NEMTÖRÖDÖM ASSZONYKA

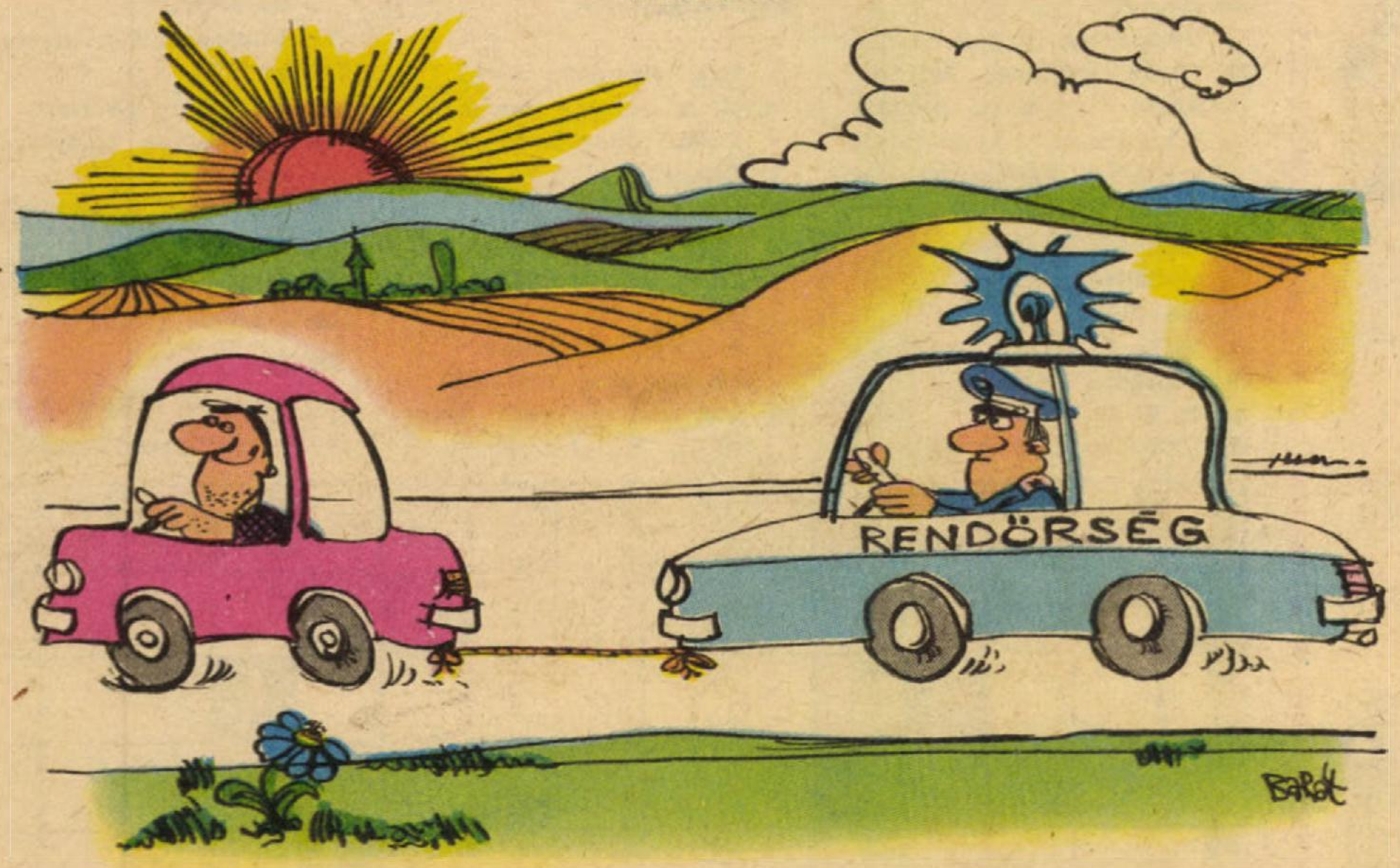
– Abbahagyhatnád már az olvasást! Ma kaptuk a második felszólítást az OTP-től . . .

FELÚJÍTJÁK A JÁTSZÓTEREKET

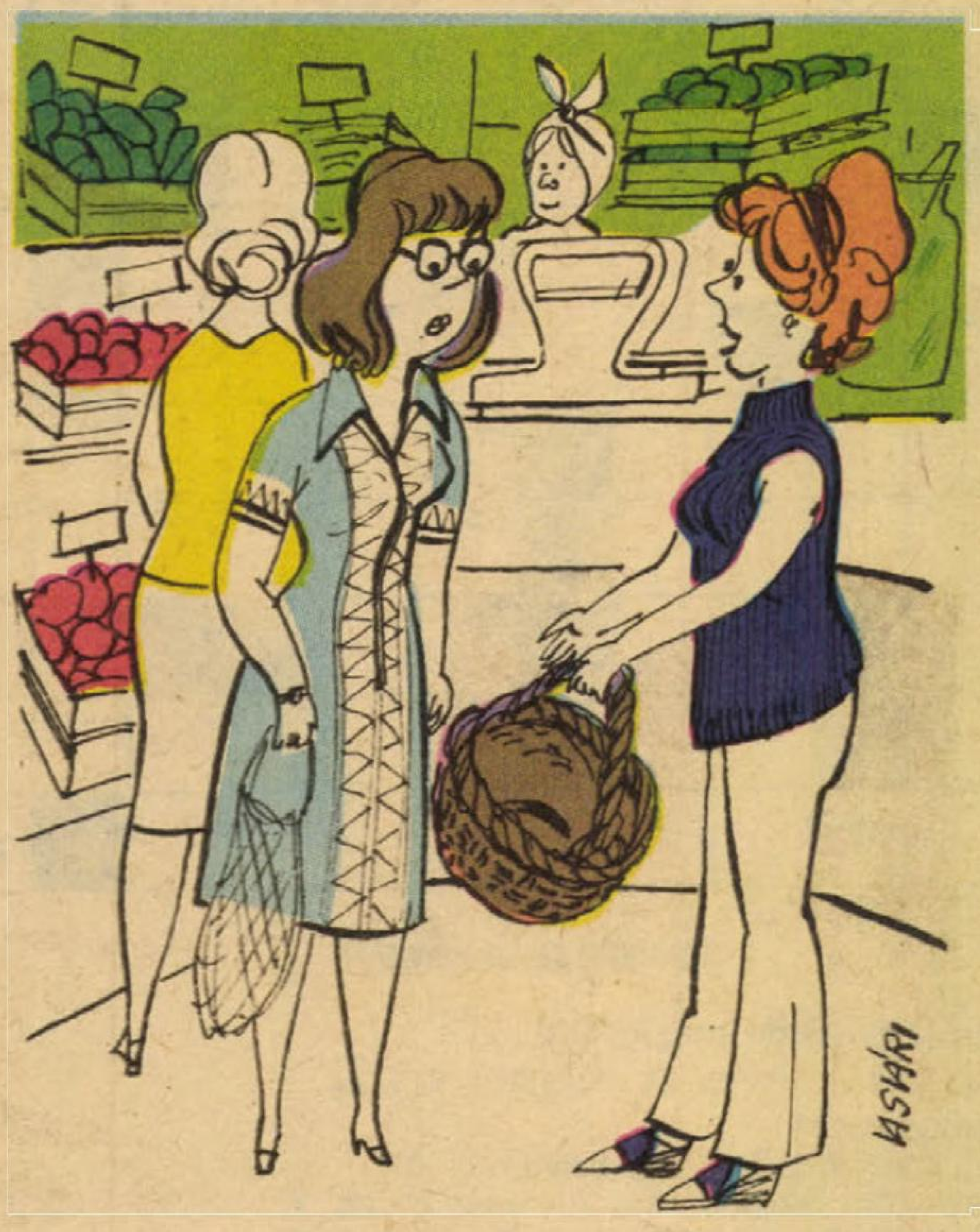

– Mondd, te most szerelsz, vagy játszol?

ELÉGTÉTEL

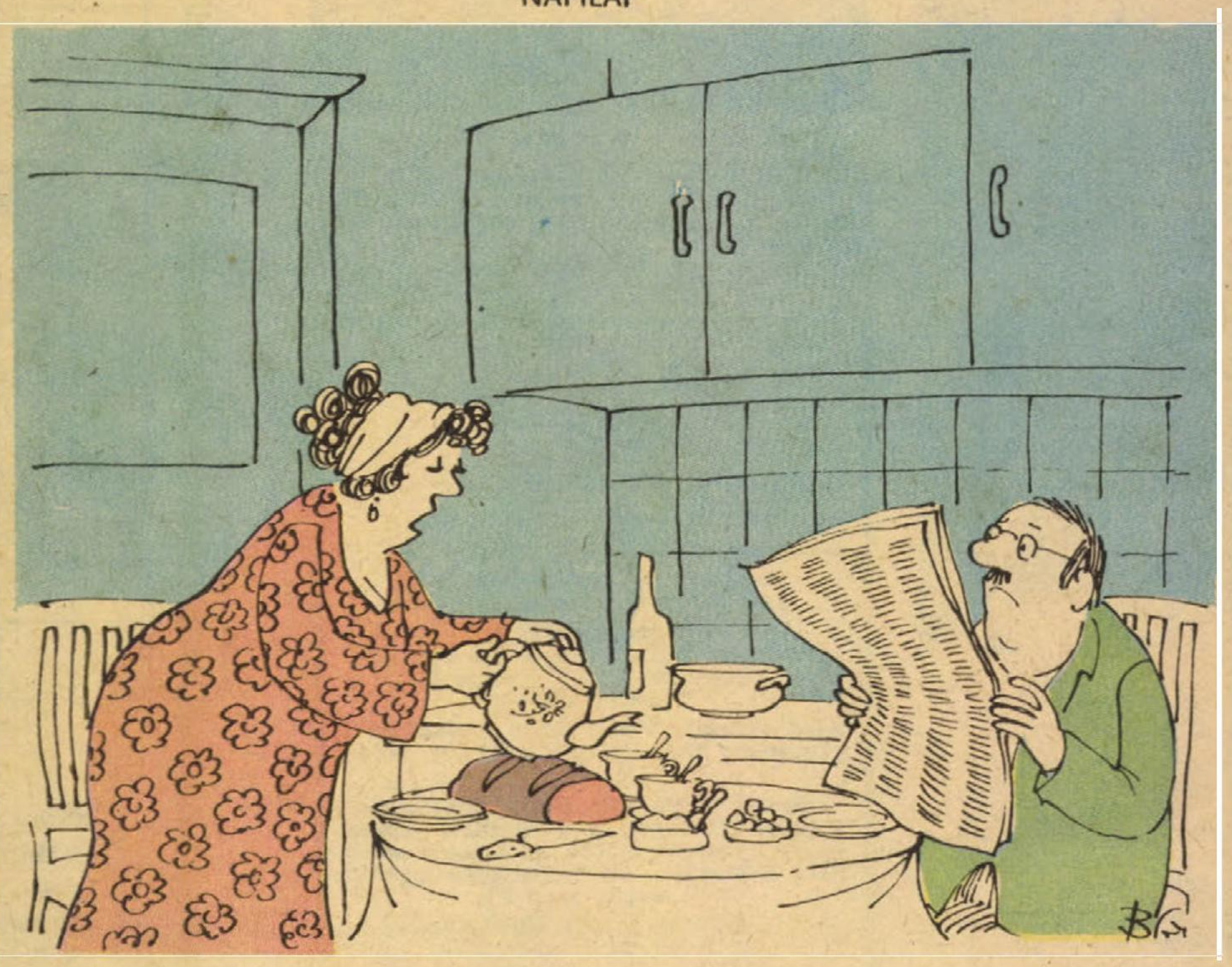

Ó, DICSŐ TERMÉSZET!

– Éveken át fogadkoztam, hogy nem főzök be semmit. Az idén sikerült.

NAPILAP

– Ne kímélj, mondd meg, ma mit írnak: miből lesz „elegendő” a télen?